

Η ΦΥΣΙΣ

Ο ΦΛΑΜΜΑΡΙΩΝ ΔΙΑ ΤΟ ΞΥΜΠΑΝ

Κάμιλλος Φλαμμαριών, ο λαϊκώτερος τῶν διεθνῶν ἀστρονόμων, διαρκῶς παρακολουθῶν τὰς κινήσεις τῶν οὐρανίων σωμάτων ἔστησε τὸ Ἀστεροσκοπεῖον του εἰς μίαν ἱστορικὴν ἔπαυλιν εἰς ἀπόστασιν εικοσιτεσσάρων χιλιομέτρων ἀπὸ τῶν Παρισίων, ὅπου οἱ Βασιλεῖς τῆς Γαλλίας ἐστάθμευον ὡσάκις μετέβαινον εἰς τὸ Φοντανκαμπλώ.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος ὁ μέγας ἐπιστήμων καταγίνεται μελετῶν τὸν Δία, τὸν μυστηριώδη στερρον τῶν πλανητῶν.

—Ζῶντα ὄντα —εἶπεν εἰς δημοσιογράφον ὅστις τὸν ἐπεσκέφθη εἰς τὸ ἐργαστήριόν του — θὰ εἶνε πολὺ δύσκολον νὰ ζήσουν ἐπὶ τοῦ πλανήτου αὐτοῦ, μολοντί ἔχει διάμετρον ἑνδεκαφορὰς μεγαλειτέραν τῆς γῆνης καὶ δύναται νὰ περιλάβῃ εἰς τὸν πελώριον ὄγκον του, ὅλους ὁμοῦ τοὺς ἄλλους πλανήτας.

Ἐὰν ὑποθεθῇ ὅτι κατορθώνομεν νὰ μεταβῶμεν εἰς τὸν Ἄρην, ἡ ζωὴ μας ἐκεῖ δὲν δά δι-αφέρει καὶ τόσον ἀπὸ ἐκείνην τὴν ὁποίαν διερχόμεθα ἐπὶ τῆς γῆς.

Καθ' ὅλας τὰς πιθανότητας εἶνε πλανήτης ὑγρὸς εἰσέτι, ὅστις ὀλονὲν βαίνει στερεοποιούμενος.

Ὁ Ζεὺς διανύει ἤδη περίοδον ἐξαιρετικῆς λάμπους καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας, ἀν ἐξακολουθήσῃ ἡ λάμψις του ἀξάνουσα κατὰ τὴν ἰδίαν ἀναλογίαν, θὰ ἔχη καταστῆ ἐπικίνδυνος ἀντίπαλος τῆς Ἀφροδίτης.

* *

Ἡ εὐκαιρία διὰ νὰ τὸν σπουδάσῃ κανεὶς εἶνε σπανία καὶ ἐννοεῖται ὅτι ὅλων τῶν ἀστεροσκοπεῖων τὰ τηλεσκοπικὰ κατευθύνονται πρὸς αὐτόν.

Ὁ οὐρανὸς εἶνε πλήρης μυστηρίων καὶ ἐκπλήξεων, τὸ ἀνίγμικ ἕως τοῦ Διὸς εἶνε ἐξαιρετικῶς ἐλκυστικόν, διότι ὅσοι τὸ παρακολουθοῦν παρίστανται εἰς τὸν σχηματισμὸν ἐνὸς νέου κόσμου.

Διὰ νὰ ἐννοήσῃ τις τὴν μεταμόρφωσιν ἣτις συντελεῖται, πρέπει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν, ὅτι ὁ

Ζεὺς ἔχει περὶ τὸν Ἰσημερινὸν τοῦ λαοῖδας πολυχρόμους, αἵτινες ἤδη ἀλλάσσουν διαρκῶς μορφήν καὶ χρῶμα.

Τὸ ρεῦμα τοῦ Ἰσημερινοῦ κάμνει ἐντὸς διαστήματος δέκα ὥρων τὴν γῆρον του περὶ τοῦ ἄξονος, τὰ δὲ ἄλλα ρεῦματα χρησιμοποιοῦν χρονικὸν διάστημα μεγαλειτέρον διὰ τοὺς ἰδικούς των γύρους.

Πρόκειται περὶ περιδεραίου ποταμῶν οἱ ὁποῖοι κάμνουν ἀδιάκοπα τὸν γῆρον τῆς μεγάλης σφαίρας.

Καὶ εἰς τὸν ἰδικὸν μας Ἀτλαντικὸν, ἄλλως τε, ὑπάρχει ρεῦμα—τὸ Γκούλφ Στρήμ—τὸ ὁποῖον ῥεεῖ ἐν μέσῳ δύο ἄλλων ψυχροτέρων καὶ βραδυτέρων.

Ἐκτὸς ὅμως τῶν πολυαριθμῶν λαοῖδων, δύναται τις ν' ἀντιληφθῇ διὰ τοῦ τηλεσκοπίου καὶ ἄλλα χαρακτηριστικὰ σημεῖα.

Τὰ σημεῖα αὐτὰ εἶνε κηλίδες φωτεινὰ ἢ σκοτεινὰ, διαρκεῖς, ἢ παροδικαί, τῶν ὁποίων οἱ ἀστρονόμοι σημειῶνουν τὴν ἀκριβῆ τοπογραφίαν.

Μεγαλειτέρα ἐξ ὅλων εἶνε ἡ «ερυθρὰ κηλὶς» ἡ ὁποία τελευταίως ἔχασε τὸ χρῶμα της, τόνον, ὥστε νὰ φαίνεται σχεδὸν λευκὴ.

Εἶνε γνωστὴ πρὸ ὀγδοήκοντα ἐτῶν καὶ ἡ σπουδὴ της ἤρχισεν ἀπὸ ἐνὸς τρίτου αἰῶνος.

Ὅσον περισσότερον τὴν σπουδάζει κανεὶς ἐπὶ τοσοῦτον πείθεται ὅτι δὲν ἀποτελεῖται ἀπλῶς ἀπὸ συσπειρωμένους ὑδρατμούς.

Τὸ ὡσεὶδὲς σχῆμα καὶ αἱ σχεδὸν σταθεραὶ διαστάσεις ἀποδεικνύουν, ὅτι πρόκειται περὶ στερεοῦ ὄγκου.

Ὁ ὄγκος ἐν τούτοις αὐτὸς δὲν εἶνε ἀκίνητος, ἀλλὰ περιπλανᾶται ἐντὸς τοῦ ὠκεανοῦ ὅπως ἡ μυστηριώδης νῆσος τοῦ μυθιστορήματος τοῦ Ἰουλίου Βέρν. Ἡ δὲ ἐκτόπισις της ἀπὸ τοῦ σημείου εἰς τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀρχικῶς ὀραθῆ, ἐφθασε τοὺς τριάκοντα βαθμούς.

Διὰ νὰ λάβετε μίαν ἰδέαν τῆς τοιαύτης μετατοπίσεως, πρέπει νὰ φαντασθῆτε π. χ. τὴν Αὐστραλίαν ἐγκαταλείπουσαν τὴν ἐν τῷ Εἰρηνικῷ ὠκεανῷ θέσιν της καὶ μεταβαίνουσαν νὰ τοποθετηθῇ εἰς τὸν Ἀτλαντικόν, ὑπὸ τὸν πορθμὸν τοῦ Μαγγελάνου.

Σημειώσατε ἔτι, ὅτι ἡ ἐρυθρὰ κηλὶς ἔχει

μήκος, τέσσαρες φορές όσον ή διάμετρος της Γης και πλάτος δεκαπέντε και πλέον χιλιομέτρων.

Διατί τάχα νά μη πικραδεχθώμεν ότι ο όγκος αυτός είνε "Ηπειρος, εύρισκομένη άκόμη έν τή σχηματισμώ της;

Εκ του σχηματισμού του νέου αυτού πλανήτου δυνάμεθα νά λάβωμεν ιδέαν του σχηματισμού του ίδιου μης, διότι ή τύχη της Γης είνε γεγραμμένη εις τον ούρανον, άρκεί νά γνωρίζη κανείς νά την αναγινώσκη.

Δυνάμεθα νά ίδωμεν πώς ή Γη έγεννήθη και πώς είνε κατ'αδικασμένη ν' άποθάνη.

* *

Ο Φλαμμικριών είνε τακτικός συνεργάτης του «Κήρυκος της Νέας Υόρκης» και συζητεί με τους άναγνώστεις του, κατ'ά την άμερικανικήν συνήθειαν.

Κάποιος άναγνώστης του έγγραψε τελευταίως, ισχυρίζομενος, ότι ή θερμότης δέν μ'ερχεται από τον ήλιον, άφού ο υδράργυρος των θερμομέτρων τά όποια τοποθετούνται εις τά αερόστατα τά ύψόμενα ύπό των διαφόρων άστεροσκοπείων, κατέρχεται, έφ' όσον αί σφαίραι άνέρχονται.

—Είνε άληθές—άπαντά ο Φλαμμικριών — ότι έξωθεν της γήινης έτμοσφαιρας άπικρατεί

χάος, έρεβος, και ψυχος δριμύτατον, επί όλων αυτών δέ ουδεμίαν έχουν επίδρασιν αί ήλιακαι άκτίνες.

"Όταν όμως αυται εισδύσουν εις την γήινην άτμοσφαιραν, τότε καταφαίνεται ή ζωογόνοσ των δυνάμεις και θερμαίνουσι τόν έδαφος μέχρι 60, τον άέρα μέχρι 37.

Ο Άμερικανός άναγνώστης επιμένει εις τόν ότι εξ όλων αυτών αποδεικνύεται ότι ή θερμότης δέν προέρχεται εκ του ήλιου και ο Φλαμμικριών επιμένει, προσπαθών νά τόν αποδείξη, ότι έχει πέση θύμη λογομαχείας.

Η θερμότης, λέγει, είνε όπως τόν ούρανον, πρέπει δηλαδή ν' ύπαρχη εκείνος, όστις τόν λαμβάνει.

Ο Φλαμμικριών είνε, ως γνωστόν, ύπερορθοκοντούτης και έν τούτοις διατηρείται άνθηρότατος.

—Τό μυστικόν της αιώνας νεότητος—λέγει—έγκείται εις τόν νά διατηρείται τις πάντοτε ήρεμος και νά μένη εύχαριστημένος από την τύχην του.

Εγώ εργάζομμι, μελετώ, άγρυπνώ, καταπονούμαι.

Εν τούτοις διατηρούμι πάντοτε άνθηρός, διότι προσπαθώ νά είμαι πάντοτε εύχαριστημένος από τον έαυτόν μου και από τούς άλλους.

II....

ΤΑ ΑΡΔΕΥΤΙΚΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΝΕΙΛΟΥ

Η Αίγυπτος, ή γή της επαγγελίας ή χώρα των Φαραώ, την εύφορίαν της την χρεωσιτέ εις τον ποταμόν Νείλον, όστις διασχίζων άπ' άκρον εις άκρον αυτήν, την καθιστά εύφορωτάτην, διά των πολυπληθών αυτού διακλαδώσεων, και διά των κατά τόπους άνεργεθέντων, άρδεντικών έργων.

Τα κολλοσσαία ταύτα έργα, όσιν η άγγλικός έφευρετικός νούς έπενόησε και κατασκεύασεν είσαι πολλά: τά κυριώτερα όμως και γιγαντιώτερα είσαι τά έξής:

Αον. Φράκτης και πλωτή διώρυξ έν Ασοουάν, και Βον. Φράκτης και κλεισιάς έν Ασοουότ.

Σκοπός των άνωτέρω έργων είνε ή άρδενσις υψηλοτέρων γαιών της επιφανείας του Νείλου, και όπως κανονίζει την έν τη Κεντρική και Άνω Αίγύπτω αιτησίαν πλημμύραν.

Φράκτης και πλωτή διώρυξ Ασοουάν

Τόν Φεβρουάριον του έτους 1898 συνήφθη συμβόλαιον μεταξύ του Χουσεϊν Φάχη Πασσα Υπουργού των δημοσίων έργων και της Αγγλικής Εταιρείας Messrs. Tohn Aird et Co αντί

μυριάδων Αίγυπτιακών 2.000.000 προς κατασκευήν του φράκτου και της πλωτής διώρυγος έν Ασοουάν, πληρωτέων εις 60 εξαμήνους δόσεις εκ μιλίων Αίγυπτιακών 78, 613 άρχομένα άπο 1 Ιουλίου 1903, ήμέρας άρισθείσης ως προθεσμίας της περατώσεως του όλου έργου.

Η κατάθεση του θεμελίου λίθου έγινετο παρισταμέντων των Α. Μ. του άντιβασιλέως της Αίγύπτου Αμπάς Χέλημ, του δουκός του Κορνότ του Χουσεϊν Φάχη Πασσα και άλλων ανωτέρων λειτουργών του κράτους, ήρξατο δέ ή διηρηκής εργασία προς άποπεράτωσιν του έργου, υπό την επίβλεψιν ειδικών μηχανικών, κληθέντων επί τούτω εξ Αγγλίας, επιτήρησιν πρακτικών εργοδηγών και μίσθωσιν χιλιάδων τεχνητών και εργατών. Είς τό κολλοσσαϊόν τούτο έργον άνησχολήθησαν πλέον των 15.000 εργατών εξ ών υπέρ τούς 1.000 ήσαν Εύρωπαίοι τό πλείστον Ιταλοί και Έλληνες λιθοδόδοι.

Πλέον των 5.000 τόννων λιθοδομίας συνεπληρούντο πολλάκις μόνον εις μίαν ήμέραν και υπέρ τά 50.000 κυβικά μέτρα τοιχοποιίας έξετελούντο κατά την διάρκειαν ενός μηνός.

Τό όλικόν της δαπάνης ποσόν άνήλθεν εις

Ίθαγενείς εργάταις άναμινύοντες τσιμέντον μετ' άμμου, προς παρασκευήν μίγματος άμμοκονίας.

Άποψις του εμπροσθίου θώρακος του Νειλοφράκτου Ασοουάν, εκ του ύψους αυτού.

3.340.000 λίρας Αίγύπτου, ήτοι 1.340.000 περιελέον του συμφωνηθέντος ποσού, ένεκα του σκηρού γρανίτου του εφθεθέντος έν τη έκσκαφή των θεμελίων, ποσόν όπερ κατέβαλεν ή Αίγυπτιακή Κυβέρνησις εις την όποιαν έδόθη εκ του ταμείου της επιτροπής του δημοσίου χρέους εις δύο έπανόσιους δόσεις εκ μιλίων άιγυπτιακών 670.000.

Περατωθέντος του όλου έργου τό 1902, δηλαδή έν έτος πρό της συμφωνηθείσης προθεσμίας, προέκυψε γνώμη, ότι ένεκεν του όλου και έν έτος αυξίνοντος ύδατος του Νείλου, ήτο ανάγκη ύψώσεως του έργου κατά 7 μέτρα και παχύνσεως έτέρων 3 μέτρων προς περισσοτέραν άποθήκεισιν ύδατος.

Ούτω λοιπόν τον Μάιον του έτους 1905, συνεκροτήθη ύπουρηκόν συμβούλιον, υπό την προεδρίαν του Χουσεϊν Φάχη Πασσα, άπεφασίσθη πιστώσις ύπό της Αίγυπτιακής Κυβερνήσεως, και συνήφθη έτερον συμβόλαιον μετά της ίδιας Εταιρείας, εκ μιλίων Αίγυπτιακών 2.500.000 προς πάχυνσιν, και ύψωσιν του όλου έργου, συμπεριλαμβανομένης και της διώρυγος, παραδοτέων δέ την 26ην Ιουλίου 1912.

Αί διαστάσεις του έργου μετά την άποπεράτωσιν θά είναι αί έξής:

Συγκράτησις ύδατος μέχρις ύψους 113 μέτρων υπέρ την μέσην επιφανείαν της θαλάσσης.

Υψος 27 μέτρα της κατωτάτης επιφανείας προς βορράν όσης 93 μέτρα.

Όγκος ταμινομένου ύδατος 1.565.000.000 κ. μ.

Εν όλω 180 καταρρακταί θύρες εξ ών αί 140 κατώτερα είνε έμβαδού 13.40 τετραγωνι-

κών μέτρων και αί 40 ανώτερα έμβαδού 6.50 τετραγ. μέτρα.

Εκάστη εκ των μεγάλων θυρών όσα όλω τελώς άνοικτή έξάγει κατά μέσον όρον άνά εκάστην ώραν 3.560.000 κυβικά μέτρα.!

Ο φράκτης είνε εύθύς άπ' άκρον εις άκρον έχων μήκος 2.111 μέτρα τό πάχος του έν μέν τη κορυφή είναι 11 μέτρα (επέκρω της επιφανείας της θαλάσσης) έν δέ τή κατωτάτη μέρει 30 μέτρα.

Τό όλον έργον είναι διηρημένον εις 18 τμήματα: έκαστον δέ τμήμα περικλείει 10 θυρίδας λεγόμενον και τετμημένον φράκτης και άγγλιστί Pierceed dam και εις τον στερεόν φράκτην άγγλιστί Solid dam.

Άνω του προσδιορισμένου σημείου της συγκρατήσεως ύδατος ύπαρχουσι έτεροι 238 άφιδωταί θύραι έμβαδού 0.45 X 0.80 X 0.45 X 2.00 όσα άνευ φράκτου, όπως άφίνωσιν έλευθέραν διόδον εις τό περιελέον ύδωρ έν καιρώ πλημμύρας, συμπιπούσης κατά μήνα Δεκέμβριον Μάρτιον της δέ ύψώσεως κατά τούς μήνας Μάιον-Ιούλιον.

Η έσωτερική τοιχοποιία είνε εξ άκατεργάστων γρανίτων μετά κοιλώματος 1 προς 4 ή δέ έξωτερική πρόσοψις είνε κατασκευασμένη εκ τετραγωνικού έπεξεργασμένου γρανίτου μετά κοιλώματος 1 προς 1, αί δέ παρειά των καταρρακτων θυρών είναι εξ δγκώδους λελαξενύμενου γρανίτου, μερικών ούσων εκ χυτού σιδήρου.

Αί καταρρακταί θύραι είναι πάσαι χαλύβδιαι κινούνται δέ διά χειρομηχανών μεμονομένων και έστερωμένων έν πλαισίαις.

Εν καιρώ πλημμύρας, προς άποφυγήν της

επαισθητής ελαττώσεως τής δρμής του ποταμού και καταθέσεως τής ίλύος, αί καταρρακταί θύ- ραι αφίνονται ολοτελώς ανοικταί.

Απεναντίας κλίνωνται βαθμηδόν και άνω- παισθητως μετά την πλημμύραν, οτε το ύδωρ είναι καθαρόν και ή δεξαμενή πληροῦται.

Πρός την άριστεράν πλευράν του φράκτου κατεσκευάσθη πλωτή διώρυξ έχουσα μήκος περί τά 1.700 μέτρα και ύψος δσον το του φράκ- του και πλάτος 8 μέτρα.

Κατ' άποστάσεις υπάρχουνι χαλύβδινοι ύδα- τοφράκται, κλειόντες και άνοίγοντες προς διέ- λειψιν των πλοίων, κινούμενοι δε δια πεπιεσμέ- νου ύδατος, ώσαύτως και περιεστροφική γέ- φυρα, κινουμένη επίσης δια τής ίδιας μεθόδου, και χρησιμοποιούσα προς διέλειψιν εκ τής άρι- στεράς όχθης του ποταμού προς το δεξιόν άκρον του φράκτου.

Τουνοτορόπως εκεί ένθα ο πλοῦς άλλοτε μετά δυσκολίας ήτο δυνατός και μόνον όταν ο Νεΐλος ήτο ύψωμένος, νῦν είναι διαρκῶς, χάριν τής διώρυγος, δι' όλον το έτος μέχρι του *Waly Halfa*.

Μεθ' όλας τās προφυλάξεις ός έλαβεν ή Έπαι- ρεία, έχουσα παγωγόρους σταθμούς και διατη- ρούσα ίδιας δαπάναις κατ' άποστάσεις σταθμούς πρώτων βοηθειών, απέθανον εξ ήλιάσεως κατά μέσον όρον περί τά 50 άτομα, ών οι πλείστοι ήσαν Εύρωπαίοι, ήκρωτηριάσθησαν δε περί τά 500 άτομα το πλείστον ύθαγενείς.

Τουούτων είναι το έργο του οποίου ή κα- τάθεσις του θεμιλλου λίθου έγινετο πρό 13ε- τος και βάνει προς άποπεράτωσιν μετά εν έτος, το μεγαλύτερον άρδεντικόν έργο τής ύψηλίου, το κατ' έτος έπισκεπτόμενον υπό χιλι- άδων περιηγητών, καύχημα άρχιτεκτονικής των Άγγλων, και ο επιτύμβιος τάφος πολλών υπέρ- ξτων.

Φράκτης και κλεισιός 'Ασσιούτι

Πρός κανονικήν διανομήν του ύδατος του Νειλοφράκτου εν 'Ασσουνάν κατεσκευάσθη έτε- ρος Νειλοφράκτης εν 'Ασσιούτι, συνιστάμενος

εκ γεφύρας ου τά μισόβαθρα συνδέονται δι' άψίδων, υποβασισταουσών άμαξητόν πλάτος ύπερ τά 4 μέτρα, κινητηρίους μηχανάς, και έξαρτήματα ρυθμιστικόν θυρών.

Έκαστον άνοιγμα τής γεφύρας έχει δύο καταρρακτίας θύρας εκ χάλυβος (άνωτέραν και κατωτέραν) ύψους 2.50 περίπου μέτρων, δυ- ναμένας δε να συγκρατήσωσιν ύδωρ κατά τους θερινούς μήνας 2,50—3,00 μέτρων ύψους. Το μήκος τής γεφύρας είναι 830 μέτρα, το δε ύ- ψος μέχρι τής άμαξητού οδου είναι 12,50 μ.

Έν τή δυτικῇ πλευρά έχει κλεισιόδα 19 μ. μήκους και 16 πλάτους, προς διοχέτευσιν των μεγαλειτέρων πλοίων του Νείλου.

Τουούτων τυγχάνει και το δεύτερον τουτο κολοσσιαϊόν άρδεντικόν έργο, λαβών σπουδαι- οτάτην θέσιν μεταξὺ των μερίστων ύδραυλικών έργων τής ύψηλίου, καθότι πλέον των 400.000 φιδανίων χθαμαλών γαιών κατέστησαν άρδεύ- σιμοι καθ' όλον το έτος.

«Barrage»

Το περίφημον τουτο έργο του οποίου όνομά- ζεται παρ' όλων Βαροζ (λαβών και διατηρών το όνομά του εκ τής γαλλικής λέξεως Barrage) σύγκεται εκ δύο μεγάλων φραγματίων, έκαστον των οποίων περιέχει 61 άψίδας με μήκος 440 μ. τ. ρ. Τα δύο φράγματα είναι ήνωμένα δια τείχους μήκους 1.000 μ., εις το μέσον του οποίου εδρικόκεται άνοιγμα δια την διώρυγα Μενουφίας, την σπουδαιότεραν διώρυγα τής χώρας του Δέλτα, μεταξὺ των δύο κλάδων του ποταμού.

Δεξιὰ και άριστερά του Βαροζ εδρικόκεται τα στόμια δύο άλλων διωρύγων του Δέλτα, τής διώρυγος Τεουφικ δια τās ανατολικάς επα- ρχίας, και τής διώρυγος Βεχέραν δια τās δυτι- κās επαρχίας του Δέλτα.

Δια να κτισθῆ το μέριστον τουτο έργο μετά των τριών διωρύγων, Μενουφίας, Τεουφικίας, και Βεχέρας, έδαπανήθησαν πλέον των 2,000 000 λισών Αιγύπτου, μη συμπεριλαμβανομέ-

Επιρόσθετος θύραξ του Νειλοφράκτου 'Ασσουνάν.

Άποψις Νειλοφράκτου 'Ασσουνάν εξ 'Ανατολών.

νης τής μισθώσεως των χωρικών, άγγαρείας αναγκαστικής υπό τής τότε Αιγυπτιακής Κυ- βερνήσεως.

Το έργο τουτο ύπενοήθη μεν κατά πρώτον τῷ 1833 υπό του Μεχμέτ 'Αλή, ήραγκάσθη όμως να εγκαταλείψη την ιδέαν του ταύτην, ένεκα των πολλών δυσκολιών ός έλέφεσεν ο διηνεκής καθορισμός των διωρύγων, και μο- ρον κατά το 1842 τῆ προτάσει του Γάλλου μηχανικοῦ Mouzaul Bey έπεισθη ν' αναλάβη εκ νέου το έργο, έργον έπίπεσον ένεκα τής λασιώδους κοίτης του Νείλου.

Τουούτα είναι τα έργα του ουστήματος τής άρδεύσεως εν Αιγύπτω, ήτοι δεξαμενών, φρα- κτών, και τεχνιτών παροχθίων προχωμάτων κατά μήκος του ποταμού, έμποδίζοντες τα ύδατα να κατακλύσωσιν την χώραν εν καιρῷ πλημμύρας.

Το σύστημα τής άρδεύσεως λειτουργεί ως εξής:

Έν καιρῷ ύψώσεως των ύδάτων του Νεί- λου, οι κάτοικοι κόπτουν τα παρόχθια προ- χώματα, ή μάλλον άνοίγουν τα έπ' αυτών θυ- ρώματα και γεμίζουσιν τās δεξαμενάς τότε ή Αιγυπτος παρουσιάζει θέαμα αξιοπαρατήρητον. Ταξειδεύουσιν τις μέσον σιδηροδρόμου, από Κάτω Αιγύπτου ως 'Ανώ, θα εὔρεσθῆ πρό απεράντων θαλάσσης γλυκίων ύδάτων, δεξιόθεν και άρι- στερόθεν τής γραμμής, επί τεχνιτών δέ, ή φω- σικών ύψωμάτων αι πόλεις και χωρία δίκην μικρών νησιδίων. Τουνοτορόπως ποιζονται αι γαῖαι επί 40 ήμέρας. Κατά τον 'Οκτώβριον δε όταν χαμηλώσωσιν επαρκῶς τα ύδατα του ποταμού, κόπτονται εκ δευτέρου τα παρόχθια προχώματα, και το ύδωρ επιστρέφει εκ δευ- τέρου εκ των δεξαμενών εις την κοίτην του, άπου έναπόθησεν ήδη επί των γαιών, δσιν ήλν έφερε μαζί του, την χρησιμοποιούσαν ως λίπασμα και καθιστώσαν την Αιγυπτον εφόρο- τάτην.

Νειλοφράκτης 'Ασσιούτι τῆ 10η Αιγούστου 1911

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

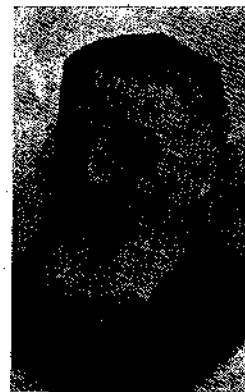

— 'Ο έρως είναι και νόσος και φάρμακον' άλλοτε καθιστά τους υγιείς άσθενείς, άλλοτε τους άσθενείς υγιείς.

— Μη λαμβάνεις μέτρα, δια να φρουρήσης ήτι- κήν, μηδόλωσ κινδυνεύουσας την προσβάλλεις συ πρώτος

— Και το σκοτεινόν χάος διεπέρασεν ή άκτις του ήλιου και του άστρου ή μαρμαρυγή το σκοτός όμως τής ανθρωπίνης ψυχής τίποτε δεν το εφώτι- σεν ακόμη.

— Έξ όλων των επί γῆς μουσικών, ή ανερχο- μένη και εισχωρούσα έντός του Ούρανού ύψηλότερον είναι οι παλμοί άγαπήσεως καρδιάς.

ΠΟΙΗΤΙΚΑ

ΠΕΝΘΗ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

ΜΑΡΚΟΡΑΣ

Εις τās άγκάλας τής μυροέσεως Κερκύρας, την 28 Αιγούστου αφήκε την τελευταίαν του πνοήν, ένας γαλήνιος και σεβαστός γέρον, με μορφήν πα- τριαρχικήν, πλαισιουμένην με τās άργυράς τριχάς οδοήμοντα έντε φθινοπώρων.

Απέθανεν ούτω ο ποιητής Γεράσιμος Μαρκοράς, φίλος και συνεχιστής του έργου του Σολωμού, π- στώσ άπο ουθῆσας τās παραδόσεις του μεγάλου του διδασκάλου.

Η «Φύσις» εὔθ'εξ αρχῆς τής εκδόσεώς της, πρό είκοσαετίας, εὔτύχησε να συγκαταλέγη μεταξὺ των φίλων της και συνεργατών, τον φλογερὸν τότε ποιητήν, και θαλλερὸν κατ' αυτάς προσβύτην, όστις τα τελευταία του έτη διήλθεν εν γαλήνη και ήσυχί.

Η πρώτη ποιητική εμφάνισις του Μαρκορά έγινετο τῷ 1867 δια του «Όρκου» και όφείλεται εις τās αθανάτους φλόγας του 'Αρκαδίου, τής λαμπρο- τάτης σελίδος τής Κρητικής έποποιίας.

Έκτοτε τακτικώτατα έδημοσίευσε τα ποιήματά του εις τα διάφορα περιοδικά, έξέδωκε δε τῷ 1890 τα «Ποιητικά έργα» και τῷ 1898 τον δεύτερον ποιητι- κόν του τόμον «Μικρά ταξείδια».

Ο Μαρκοράς κατήγετο εκ σημαντικής και πλου- σιωτάτης οικογενείας, έσπούδασε δε εις την Κέρ- κυραν, ειτα εις Ιταλίαν και την Ιόνιον 'Ακαδημίαν. 'Ιδία όμως κατεγίνετο εις φιλολογικάς μελέτας.

ΑΠΟΜΑΚΡΥΣΜΟΣ

Στην έξορία που βρίσκομαι, στη θλίψη όποθμια τώρα τ' άρμονικά μου δώρα θα δέχεται συχνά.

'Εδώ που ξάφνον ερρείχτηκα από την άγρια τύχη, μου άπόμειναν οι σίχοι τους άθλία παρηγοριά.

Και πώς μίαν άλλη δύναται τώρα ή ψυχή μου ναύρη; Δε σε φωράω και μαύρη μου φαίνεται ή ζωή.

Στη νύχτα που μ' έπλάκωσε τραγοόδια νέα μαθαίνω, άηδόνι τυφλωμένο τερπν τερα λαλεί.

Γ. ΜΑΡΚΟΡΑΣ

ΑΙ ΣΥΓΓΕΝΕΙΑΙ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ

Οι ασχολούμενοι εις την ιστορίαν των ιδιγενών φυλών της Κεντρίας και της Νοτίου Αφρικῆς καταπλήσονται πολλάκις πρὸ των ομοιοτήτων καὶ τῶν ἀναλογιῶν, τὰς οποίας παρουσιάζουν τὰ λίθινα μνημεῖα, τὰ ἔθιμα καὶ ἡ γλῶσσα τῶν ἀρχαίων ἐκείνων λαῶν πρὸς τοὺς λαοὺς τῆς Ἀσίας.

Ὅπως ἐπὶ παραδείγματι εἰς τὰ ἐνδόξερα τοῦ Μεξικοῦ εὐρίσκονται λίθινα πανόραμα ὀικοδομήματα, τὰ ὅποια φέρουν εἰς τὴν μνήμην τὴν ἀρχιτεκτονικὴν τῶν ἀρχαίων Αἰγυπτίων, καὶ ἡ ἐνθύμησις αὐτῆ κρατύνεται ἔτι περισσότερο ἐκ τῆς ομοιότητος μερικῶν γλυφῶν εὐρισκομένων ἐπ' αὐτῶν πρὸς τὰ ἀρχαία Αἰγυπτιακὰ ἱερογλυφικά.

Ἄλλα καὶ εἰς τὴν Νότιον Ἀμερικὴν ἔζησαν λαοί, ξαφανισθέντες σχεδὸν σήμερον, οἱ ὅποιοι ἀφήκαν ἴχνη τῆς διαβάσεώς των. Καὶ ἀπὸ τὰ ἴχνη ταῦτα οἱ ἀρχαιολόγοι ἐξάγουσιν τὸ συμπέρασμα, ὅτι ὑπῆρχε φυλετικὴ συγγένεια, ἢ τοῦλάχιστον συνάφεια μεταξὺ τούτων καὶ τῶν ἀρχαίων φυλῶν τῆς Κεντρίας ἢ Δυτικῆς Ἀσίας.

Οἱ ἀρχαῖοι κάτοικοι τῆς σημερινῆς νοτιοαμερικανικῆς Δημοκρατίας τοῦ Περού ἦσαν οἱ Ἰνκῆς. Λαὸς πολεμικὸς καὶ ὀρεσίβιος, εἶχε ἴδιον πολιτισμὸν καὶ ἔθιμα ὑπερθυμίζοντα κατὰ τὰ τῶν ἀρχαίων Σαρριανῶν. Πρὸ τῶν Ἰνκῶν ἐν τούτοις εἶνε ἤδη ἐξηκριβωμένον ἱστορικῶς, ὅτι τὸ Περού κατὰ τὸ ἀπὸ ἄλλων λαῶν ὀνομαζόμενον Αἰμάρα καὶ ἡ φυλὴ αὕτη πιστεύεται, ὅτι ἀνήγειρε τὰ σωζόμενα μέχρι τῆς σήμερον ἀκόμη μνημεῖα, τὰ ὅποια χαρακτηρίζονται μὲ ἐν ὀνομα ὡς «πρὸ-Ἰνκαϊκῶν».

Ὁ λαὸς αὐτὸς τῶν Αἰμάρων εἶχε γλῶσσαν καὶ ἀρχιτεκτονικὴν καὶ ἦθη προσομοιάζοντα πρὸς τὰ τῶν Σουμεριανῶν τῆς Μεσοποταμίας, οἱ ὅποιοι εἶνε γνωστότεροι εἰς τὴν ἱστορίαν ὡς βαβυλωνιοί.

Ἐκ τῆς ομοιότητος ταύτης ὠρμήθησαν μερικοὶ ἐθνολόγοι εἰς τὴν διατύπωσιν τῆς ὑποθέσεως, ὅτι οἱ λαοὶ τῆς Νοτίου καὶ τῆς Κεντρίας Ἀμερικῆς εἰς ἐποχὰς παλαιότητας μετέβησαν ἐκ τῆς Ἀσίας. Καὶ εὐρέθησαν ἐπιστήμονες ὑποστηρίζοντες τὴν γνώμην, ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι, οἱ Βαβυλωνιοί, οἱ Ἰνδοί, οἱ κάτοικοι τῆς Πολωνησίας, αἱ Μαλαικαὶ φυλαὶ καὶ οἱ Ἑβραῖοι ἀνῆκον ἀρχικῶς εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν μεγάλην ἀνθρωπίνην οἰκογένειαν, χωρισθέντες ἀργότερον συνεπεία μεγάλων κοσμικῶν περιπετειῶν, ἐγκατασπαρέντες ἀνὰ τὰ διάφορα σημεῖα τῆς ἕδρογείου.

Οἱ ἐπιστήμονες οὗτοι κυρίως ἐβασίσθησαν ἐπὶ τῆς ομοιότητος τῶν γλωσσῶν, τὴν ὁποίαν ἔχαρακτήρισαν ὡς τὸ ἀσφαλέστερον δείγμα τῆς συγγενείας τῶν φυλῶν.

Ἄλλ' ἄλλοι ἐθνολόγοι, στηριζόμενοι ἐπὶ τῆς Δαρβινίου θεωρίας διατείνονται, ὅτι ἡ ομοιότης, ἀκόμη δὲ καὶ ἡ κοινότης τῆς γλώσσας, οὐδόπως ἀποδεικνύει τὴν συγγένειαν ἢ τὴν ταυτότητα τῶν ὁμιλουσῶν αὐτὴν φυλῶν.

Ἐχει παρατηρηθῆ, ὅτι ἡ ἴδια γλῶσσα δύναται νὰ ὁμιλῆται παρὰ λαῶν τοὺς ὁποίους τίποτε ἀπολύτως δὲν συνδέει μεταξὺ των, καὶ τὴν θεωρίαν τοῦ Μὰξ Μύλλερ, τὴν συνοψιζομένην εἰς τὸ δόγμα «κοινὴ γλῶσσα, κοινὴ φυλὴ», ἐπολέμησαν ἐπιστήμονες τοῦ ἀναστήματος τοῦ Πενζα καὶ τοῦ Σοάδερ, οἱ ὅποιοι ἀπέδειξαν ἱστορικῶς ὅτι αἱ φυλαὶ, αἱ ὁποῖαι ὁμιλοῦν τὰς Ἀριανὰς γλώσσας οὐδὲν ἔχουσι τὸ κοινόν.

Ἐπειτα οἱ ἐπιστήμονες αὐτοὶ φέρουν ὡς πρόχειρον παράδειγμα τὴν Ἀγγλίαν. Εἰς τὴν χώραν αὐτὴν κατέβησαν διαδοχικῶς οἱ Βρετταννοὶ, οἱ Ρωμαῖοι, οἱ Ἀγγλοσάξονες οἱ Νορμανδοὶ καὶ οἱ Γάλλοι, καὶ ὅμως ἡ σημερινὴ Ἀγγλικὴ γλῶσσα εἶνε μία, ἀποτελούμενη ἐκ κράματος Ἀγγλοσάξονικῆς καὶ Λατινικῆς.

Οἱ Λιθουανοὶ ἐφ' ἑτέρου ὁμιλοῦν γλῶσσαν ὁμοιάζουσαν κατὰ πολὺ πρὸς τὸ ἴδιωμα τῶν ἀρχαίων Βάσκων, καὶ ὅμως εἶνε ἱστορικῶς ἀποδεδειγμένον, ὅτι οὐδεμία συγγένεια αἵματος ὑφίσταται μεταξὺ τῶν δύο λαῶν.

Δυνατὸν ἐν τούτοις, νὰ μὴ ὑπάρχη συγγένεια φυλετικὴ μεταξὺ τῶν ἀρχαίων κατοίκων τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Ἀσίας· πάντως ὅμως θεωρεῖται ἀναμφισβήτητον, ὅτι ὑπῆρχε συνάφεια καὶ ἐπικοινωνία μεταξὺ των.

Καὶ προβάλλεται τότε τὸ ἐρώτημα : Πῶς ἐπῆλθεν ἡ ἐπικοινωνία αὕτη, ἀφοῦ ἡ Ἀμερικὴ ἀνεκαλύφθη πολὺ ἀργότερον;

Τὴν ἐξήγησιν δίδουσι δύο ὑποθέσεις. Ἡ μία εἶνε ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Ἀσίας, διαβάντες τὴν βόρειον Εὐρώπην κατὰ παναρχαίας ἐποχὰς, διεπεραιώθησαν εἰς τὴν Ἀμερικὴν διὰ τῆς Γροιλανδίας, ἢ ὁποία συνείχετο τότε πρὸς τὴν βόρειον Σκανδιναβικὴν Χερσόνησον.

Ἡ δευτέρα καὶ πιθανότερα εἶνε, ὅτι οἱ Ἀσιαῖται διήλθον εἰς τὴν Ἀμερικὴν διὰ τῆς Ὠκεανίας, ἢ ὁποία συνείχετο μετὰ τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀμερικῆς, πρὶν ἢ τὴν χωρῆσιν καὶ ἀπὸ τὰς δύο κάποια τρομερὰ γεωλογικὴ μεταβολή, ἐκ τῆς ὁποίας ἐγεννήθη ὁ Εἰρηνικὸς Ὠκεανός, ἐν μέσῳ τοῦ ὁποίου ἀνακλύπτον, ὡς ὑψηλότερα σημεῖα τοῦ καταποντισθέντος τμήματος τῆς Ἠπείρου ἐκείνης αἱ σημεριναὶ νῆσοι τῆς Πολωνησίας. Κ.Δ.Σ.

ΕΝΤΙΠΩΣΕΙΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ.—ΤΟ ΘΕΡΟΣ ΚΑΙ ΑΙ ΑΠΟΛΑΥΣΕΙΣ.—Ο ΠΟΡΘΟΣ ΚΑΙ Η ΔΗΜΩΤΙΣ

ΑΠΟ ΧΑΛΚΙΔΟΣ ΕΙΣ ΒΩΛΟΝ.—Η ΑΙΔΗΣΟΣ

Ἀπὸ πρώτης ἀπόψεως ἡ Χαλκίς παρουσιάζει εὐχάριστον ἐντύπωσιν εἰς τὸν ταξιδιώτην ἢ ἐξαισιῶς φυσικὴ καλλονὴ τῆς, αἱ λαμπραὶ θάλασσαί τῆς ἐκἀτέρωθεν τοῦ πορθμοῦ, ἡ ὠρατικὴ ἐπ' αὐτοῦ σιδηρὰ γέφυρα, ἰδίως ὅταν ἀνοίγεται καὶ διέρχονται τὰ ἀτμόπλοια, ὁ σχεδὸν διαρκῶς πνέων δροσερὸς ἀήρ, ἔνεκα τῶν ἐκἀτέρωθεν λόφων καὶ κοιλοτήτων, αἱ λαμπραὶ οἰκοδομαὶ τῆς πόλεως καὶ ἡ ὠραία τῆς ἀκτῆς μετὰ τῆς δεινροφύτου πλατείας καθιστῶσι τὸ μέρος τοῦτο εὐάρεστον καὶ ἀπολαυστικόν, ἰδίως εἰς τοὺς θέλοντας νὰ διέλθωσιν ἐν ἡμερῶν ψυχῆς καὶ σώματος, ἀνευ πόνου καὶ ταραχῆς, στενοχωρίας καὶ ἀδημονίας ὠραίαις στιγμῆς τοῦ βίου των. Μολοντί δὲ τοιαῦτα τοσοῦτον λαμπρῶς πεπρωκισμένα ὑπὸ τῆς φύσεως τοπεῖα δὲν ἔχουσιν ἀνάγκη περισσοτέρων ὠραιότητων ἐν τούτοις καὶ αἱ ἐξαιρετοὶ γενόμεναι καὶ ἐκαστοὶ προστιθέμεναι οἰκοδομαὶ καὶ δημόσια μέγαρα κατέστησαν τὸ μέρος μοναδικὸν ὑπὸ ἐποψίν ἀνθρωπισμοῦ καὶ πολιτισμοῦ τῆς νεωτέρας προόδου. Ἡ πόλις ἀρκετὰ ὠραία μὲ πλατείαι καὶ καθαρὰς ὁδοὺς, καφενεῖα καὶ ξενοδοχεῖα, φωτισμὸν ἡλεκτρικόν, καὶ ἀκτὴν ἐκτάκτως ὠραίαν καὶ θαυμασίαν. Ἐξοχὰς καὶ ἀγροτικὰς τοποθεσίας δὲν στερεῖται, τοπικὸν πλῆθυσμὸν ἔχει κάλλιστον καὶ ἀνεπτυγμένον, διαβατικὸν δὲ καὶ παραθερίζοντα ἐκ τῶν ἀνωτέρων τάξεων. Ἀπὸ δὲ τῆς ἐποχῆς τῆς οἰκοδομῆς τοῦ μεγάλου ξενοδοχείου τῆς «Παλιρροίας» οἰκοδομῆς ὄντως σοβαρὰς, λαμπρᾶς καὶ ὠραίας μὲ εὐρύτατον ἐστιατόριον ὑπ' αὐτὸ καὶ ἐκτεταμένον καφε-ζυθο-ζαχαροπλαστεῖον ἐπίσης κάτωθι αὐτοῦ, ἡ Χαλκίς προσέλαβε καὶ ὕψιν ἀριστοκρατικὴν συγκαταλεγμένην ἤδη καὶ ὑπὸ τῶν πλουτοκρατικῶν καὶ πριγκιπικῶν τάξεων.

Κατελθὼν τοῦ ξενοδοχείου ἀμέσως παρετήρησα πάντα ταῦτα· πλῆθος δὲ κόσμου κατέκλυζε τὴν ἀκτὴν, ἔνθα πολλοὶ ἐβάδιζον κατὰ μῆκος αὐτῆς, ἄλλοι ἐκάθηνον ἕξωθεν τῶν παρὰ τὴν γέφυραν καφενεῶν, ἄλλοι παρὰ τοῖς τῆς πλατείας καὶ πλεῖστοι ἄλλοι μέχρις ἀσφυξίας παρὰ τῷ καφεῖν ἕξωθεν τοῦ ξενοδοχείου τῆς «Παλιρροίας» μὲ ὠραίας περιβολὰς οἱ ἀνδρες καὶ πολυτίμους ἀμφιέσεις αἱ γυναῖκες.

— Ἐδῶ, εἶπον κατ' ἐμαυτόν, εἶναι ἡ ἀρι-

στοκρατία τῆς πόλεως, ἀνάμικτος μὲ τὴν παραθερίζουσαν ξένην καὶ δὲν ἐβράδυνε ν' ἀναγνωρίσω ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερίδων πολλὰ μὲ γνωτὰ πρόσωπα.

Ὁ κινηματογράφος καὶ ἡ μουσικὴ ἦσαν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ δικτάξει τὸ δὲ παγωτὸν τὸ τερψιλαρόγγιον τῆς στιγμῆς ἀναψυκτικόν.

Μέχρι τοῦ μεσονυκτίου σχεδὸν ἐλλείπει πάσης ἄλλης ἀσχολίας παραηκολούθησα τὴν Χαλκιδικὴν θερινὴν ταύτην ἀπόλαυσιν, ἣτις εἰρήσθαι ἐν παρόδῳ, ἀποτελεῖ τὴν χριστιανικωτάτην καὶ μακαριωτάτην ἐν ὠρᾷ σχολῆς διατριβὴν τῶν φιλησύχων καὶ ἐναρέτων πολιτῶν ἐν ἡσυχίᾳ καὶ εἰρήνῃ διαβιούντων. Ἐνταῦθα ὡς καὶ ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος αἱ ἀνώτεροι ἰδίως κοινωνικαὶ τάξεις τὰς ὠρὰς τῆς ἀναπαύσεως τῶν θερινῶν νυκτῶν ὡς καὶ τὰς ἡμέρας τῶν ἑορτῶν διάγουσιν οὕτω συναστρεφόμενοι ἐπὶ πολλὰς ὠρας, διαμένοντες ἐν ὑπαίθρῳ παρὰ τοῖς καφενεῖοις, ζαχαροπλαστείοις καὶ ζυθοπωλείοις.

Τὴν ἐπαύριον πρώϊαν ὠραία ἀτμοσφαιρικὴ ἀπόλαυσις, ἡ γλυκυτάτη δρόσος, σὰς καλεῖ νὰ πιετέ τὸν καφε σας παρὰ τὴν ἀκτὴν. Καὶ ἐνῶ βλέπετε τὰ ἀτμόπλοια ἀναμένοντα εἰς τὴν ἀριστερῶθεν τοῦ πορθμοῦ θάλασσαν τὴν ἐπιστροφήν τῶν ὑδάτων, ἵνα τοῖς ἀνοιχθῇ ἡ γέφυρα καὶ διέλθουν αὐτὴν, μετὰ περιεργείας παρατηρεῖτε τὰ ὑδατὰ δεξιῶθεν ὀρμητικῶς ῥέοντα πρὸς τὸ ἀριστερόν μέρος καὶ διερωτᾶσθε διατὶ ἀνὰ ἕξ ὠρας ἐπέρχεται ἡ ἀμπτωσις αὕτη ἐνταῦθα. Τινὲς ἀπέδωκαν τοῦτο εἰς τὴν ἐπίδρασιν τῆς Σελήνης, ἄλλοι εἰς τὴν κίνησιν τῆς γῆς καὶ ἕτεροι εἰς ἄλλας ἀνεξηγήτους αἰτίας. Ἡ ἐπιστήμη ὅμως καὶ φυσιολογία ἀδυνατεῖ ὀλοτελῶς νὰ ἐξηγήσῃ τοῦτο.

Πολλὰ φυσιολογικὰ φαινόμενα ἐκφεύγουσιν τῆς ἀνθρωπίνης ἰδιοφυίας, τὸ γὰρ νῦν ἔχον, καθόσον ἡ ἐξήγησις τῶν φυσικῶν νόμων δὲν συνάδει πρὸς τὰς δεδομένας ἐξηγήσεις αὐτῶν. Ἔτεροι δὲ νέοι νόμοι ἐπιβάλλοντες ἀνατρέπουσι τοὺς ὑπάρχοντα. Εἶναι δὲ πολὺ τολμηρὸν ν' ἀποδεχθῆ τις, ὅτι ἡ Σελήνη συντελεῖ εἰς τὴν ῥοὴν τῶν ὑδάτων, πότε ἐντεῦθεν καὶ πότε ἐκεῖθεν, χωρὶς νὰ καθορίζονται οἱ λόγοι ἢ ὅτι ἡ περιστροφὴ τῆς γῆς ἐπίδραξιν εἰς τὴν

τοιούτην ροήν κινήσιν. Μάλλον θά ήδυνάμεθα ν' αποδεχθώμεν έτέραν φυσικώτεραν και άνεξήγητον, ήτοι την ατμοσφαιρικην πίεσιν.

Αυτη ως γνωστόν εκ πολλών φυσικών αιτίων πραγματικώς εξασκείται έφ' όλων των σωμάτων της γης. Διατι άρα και ένταυθα να μη συμβαίνει; όποτεν πιεζομένης της μιώς λεκάνης, εξασκουμένης δηλονότι της πίεσεως επί της δεξιόθεν θαλάσσης, ένεκα της μεγαλύτερας αυτής έντάσεως, φυσικώς βέει δια του στενοϋ πορθμοϋ τὸ πιεζόμενον ύδωρ προς τὰ δεξιά, οτε επανέρχονται τὰ ύδατα εκ της φυσικής άμπώτιδος, μετά αρκετήν πλυμύραν της άριστερας λεκάνης προς τὰ δεξιά και ούτω καθεξής;

Τὸ πρᾶγμα εξηγείται εμφαντικώτερον εάν φαντασθώμεν δύο λεκάνας άνίσους πεπληρωμένας εξ ύδατος, την μιάν όμως δεκαπλασίας έκτάσεως της άλλης. Εάν πιέσωμεν ταύτας άνωθι δι' ισχυρᾶς τινος δυνάμεως, φυσικώς ή μεγαλύτερα ποσότης του ύδατος θά βέυση προς την μικροτέραν λεκάνην, οτε τὸ ύδωρ θά επανέλθῃ εις την πρώτην λεκάνην, συνεπειᾶς της άμπώτιδος.

Παρέμεινα επ' αρκετόν εις την άκτην παρεκλυθών όλην την κίνησιν της θαλάσσης των πλοίων και των ανθρώπων. "Οτε δέ τέλος υποχωρησάντων των ύδάτων ή γέφυρα ήνεώχθη πάνυ ταχέως και εύκόλως δια της έκκατέρωθεν μετακινήσεως των δύο βραχιόνων αυτής δι' έλαφρᾶς στροφῆς τροχαλιών επί της βάσεως αυτών κειμένων και τὰ αναμένοντα πλοία διήλθον συρίζοντα, μετά ταχύτητος και νευτικῆς ούτως εἰπεῖν μεγαλοπρεπειας, οι δύο βραχιόνες μετετοπίσθησαν δι' άντιστρόφου κινήσεως εις τὰς θέσεις των, και άμέσως επανελήθη ή συγκοινωνία της γεφύρας. Τότε διάφοροι λέμβοι ήρξαντο μεταφέρουσαι εις την έναντι άκτην τους λυομένους εις τους εκεί εύρισκομένους λουτήρας ένεκα της ύπαρχούσης ένταυθα άμμώδους και καθαρωτέρας θαλάσσης.

Τὸ γυναικείον φύλον επλεόναζε κατά πολύ, καθόσον οι άνδρες ασχολούνταν κατά την στιγμήν αυτήν εις τὰς έργασίας των.

Αφού δέ είδον και την κίνησιν ταύτην των λυομένων, ήγέρθη και εξεκίνησα προς έπίσκεψιν της πόλεως, ήν μολονότι δέν είχαν πολύν καιρόν να επισκεφθῶ, επεθύμουν έν τούτοις να ιδω, αν είχε κάμει προόδους εκτοτε.

Και όντως παρακτιώς και άλλαι μεγαλοπρεπεῖς οίκοδομαί άνηγέρθησαν, όλίγον δ'

άπωτέρω της άκτης, επί της μεγάλης κεντρικής οδοϋ ώραίον μονόροφον καλλιμάριμον αρχαϊκόν κτίριον με προστύλιον μετ' εἴκλυσε την προσοχήν. Επλησίασα και εισήλθον εις εύρὸν προαύλιον, και εἶτα εις αὐλήν ώραϊαν με κηπάριον και έκκατέρωθεν διακρούμους έναντι δὲ εις εύρεῖαν αἰθούσαν διακεχωρισμένην καταλλήλως με έδρας και εδώλια, κιγκλιδώματα και εικόνας ένωθι αυτών του εσταυρωμένου και του βασιλέως. Είναι τὸ νεόκτιστον μέγαρον των δικαστηρίων μετά της μεγάλης αἰθούσης των συνεδριάσεων. Περιήλθον τὰ πάντα και ηύχθηην, ίνα τὸ ταχύτερον ή πρωτεύουσα και πάσαι αι μεγάλαι πόλεις της Ελλάδος αποκτήσωσι παρόμοια και καλύτερα δικαστικά μέγαρα.

Ηδη ή Χαλκίς παρεκλυθούσα την πρόοδον των Αθηνών και παρεκλυθούσα τὰ ίδια αστυνομικά και δημοτικά μέτρα παρουσιάζει πολιν καθαράν και εύπρεπῆ, τακτοποιηθέντων ήδη και εδῶ των παντοπωλείων, κρεσπωλείων, όψοπωλείων επί τὸ αξιοπρεπέστερον και των οδῶν επί τὸ ώραϊότερον και καλύτερον. Η Χαλκίς όσημέραι προοδεύει και εξωραϊζεται και μετά παρελευσιν ολίγου χρόνου εσεται μοναδική απόλαυσις δια τους έρχομένους ένταυθα να παραθερίσωσι. Θάλασσα και άποψις μοναδικαί, κλίμα θεσπέσιον, ήσυχία και τάξις άπόλυτος, ξενοδοχεια, ίδια της Παλληροίας τέλειον ύφ' όλας τὰς επόψεις, τροφίμα δέ, κυρίως ίχθεις, δι' οὓς πάντες οι έρχόμενοι εκφράζονται κολακευτικώτατα, καρποί και οίνοι εξείρετοι.

Ως εικός, επεσκέφθη και διαφόρους φίλους, γνωρίμους και συνδρομητάς της «Φύσεως», μεθ' ὧν άντηλλάξαμεν διαφόρους όμιλίς επί των ζητημάτων της ήμέρας. Πάντες διαφλέγονται υπό του πόθου της άνορθώσεως των κακῶς έχόντων συντελοῦντες κατά τὸ επικτόν ύπερ της βελτιώσεως των πραγμάτων της Πολιτείας μας.

Η Χαλκίς ένεκα της καλής και μεγάλης οίνοπαραγωγῆς της κέκτηται κάλλιστα πνευματοποιεῖα, άμειλλόμενα προς τὰ του Πειραιώς· είναι δὲ των φιλοτίμων αδελφῶν Φουσαρά, των κ. κ. Κιαπέκου και Σα τὸ κάλλιστον των κ. κ. Κιαπέκου και Γεωργιάδου, των κ. Γ. Αθανασιάδου, κ. Ν. Κοσόνα κτλ.

Τήν επαύριον απήλθον ατμοπλοικῶς εις Βῶλον.

(Επεται συνέχεια)

ΠΩΣ ΝΑ ΠΡΟΦΥΛΑΤΤΕΣΘΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΕΡΑΥΝΟΝ

μας άγνοιας πραγμάτων χρησίμων και τόσον άπλών. Πρό δεκαπέντε περίπου ήμερών ένας αξιωματικὸς έτροχματίσθη εις την Θεσσαλίαν από κεραυνόν. "Αν όμως ήξευρε καλά τι έστι κεραυνός, ποτε συνήθως εἶνε κίνδυνος να εύρεθώμεν εις την διάκρισιν του τρομεροϋ τούτου ουρανίου πυρός και πῶς ήμπορούμεν να προφυλαχθώμεν εκ τούτου, ώρισμένως ό δυστυχῆς ούτος άμαθής δέν θά έπιπτε θυμα μιᾶς άπλουστατης άγνοίας.

Αυτή ή έλλειψις των ελληνικῶν σχολείων εἶνε τρομερᾶ όπισθοδρομική. Σήμερον ό άνθρωπος περιστοιχιζόμενος υπό πλείστον κινδύνων, ώς εκ της άκτασχέτου προόδου των επιστημῶν των τεχνῶν και της έν γενεί βιομηχανίας, έχει ανάγκην πρό παντός να ή έφωδισμένος δι' όλων εκείνων των πρακτικῶν γνώσεων, δι' ὧν θά γνωρίζῃ πῶς να προφυλάσσεται και ν' αποφεύγῃ τους κινδύνους.

Εἰς τὸ δεύτερον τεϋχος του 20ου τόμου της «Φύσεως» εκτενῶς εγράψαμεν περί των ιδιοτήτων των κεραυνῶν και της καταστρεπτικῆς ενεργείας των. Ίδου και αι άπαρκίτητοι γνώσεις δια να προφυλασσώμεθα από τούτου.

Ο κεραυνός ίδια συνοδεύει τὰς πρώτας βροχᾶς του φθινοπώρου, όποτε μας επισκέπτονται αι εξαφνικαί θύελλαι. Ακριβῶς δὲ κατά την εποχήν ταύτην συμβαίνει πολλαί

οικογένεσαι να εύρίσκονται εις τὰς έξοχὰς άκόμη, πολλαί έκδρομαί γίνονται δια να αποχαιρετισθῇ ή θερινή έξοχική ζωὴ των διακεδάσεων, και πολύ πιθκνόν τὸν ώρατον και διαφνῆ γαλκνόν ουρανόν να καλύψουν εξαφνα μολυβδόγρας νέφη και άστραπαί αἰφνιδίως να διασχίσουν την ατμοσφαιραν.

"Οταν ξεσπάτῃ ή καταιγις και εύρεθῃ κανεις έξω της πόλεως, εις περίπατον, αν αι άστραπαί εἶνε συχναί και ή ατμοσφαιρα πλήρης ηλεκτρισμοϋ, ό κίνδυνος εἶνε αρκετὰ σοβαρός. Πρέπει να έχωμεν πάντοτε ύπ' όψιν, οτι τὰ στεγνά φορέματα εἶνε κακῶς άγωγός του ηλεκτρικοϋ ρεύματος, συνεπῶς ήμποροϋν να σταματήσουν αυτό κατά την διόδόν του, να

προκαλέσουν πυκνωσιν και εκκένωσιν. Τὸ αυτό συμβαίνει και με τὰ ξηρὰ δένδρα, τὰ στίτια, όταν δέν διεβράχησαν άκόμη οι τοίχοι των από την βροχήν, και έν γένει με πᾶν στεγνόν άντικείμενον.

Διὰ τούτο εἶνε πολύ επικίνδυνον να καταφεύγῃ κανεις κάτω από δένδρον μόλις αρχίσῃ ή βροχή· δια τὸν αυτόν λόγον εἶνε κακόν να καταφεύγῃ κανεις πλησίον τοίχου, δια να προφυλάξῃ τὰ βουχὰ του από τὸ

νερό. Τὸ καλλίτερον που έχει να κάμη, εάν μὲν τὸ μέρος εἶνε σύδενδρον, να διατηρῇ κάποιαν απόστασιν από τὰ δένδρα, εκτός εάν εἶνε πολύ πυκνὰ τὸ έν με τὸ άλλο και έχουν πλέον βροχῆ, οτε ό κίνδυνος εἶνε ελάχιστος. "Αν δὲ ό οδοιπόρος εύρίσκεται εις άδενδρον κοιλάδα ή πεδιάδα, τότε δέν πρέπει να λησμονῆ, οτι αποτελεί μόνος του κίνδυνον δια τὸν εαυτόν του, ιδίως όταν ή πεδιάς εἶνε γυμνή και από θάμνους. Και τὸ καλλίτερον που έχει να κάμη, αν θέλῃ να εἶνε ασφαλῆς, εἶνε να εξαπλωθῇ κατά γῆς, μέχρις οϋ περάσῃ ή μανία της καταιγίδος.

Πρέπει επίσης ν' αποφεύγωμεν, όταν καταφεύγωμεν κάτω από δένδρα, να μένωμεν μα-

κράν του κορμού των, σκεπασμένοι από τους όριζοντίους του κλάδους Διότι και ο ελάχιστος ακόμη σπινθήρ, αν διέλθῃ από τους κλάδους, θά εἶρη πρόχειρον ἀγωγόν πρὸς τὴν γῆν τὸ σώμα μας.

Ἐάν ἔχη κανεὶς μαζῇ του ποδήλατον, οφείλει νὰ τὸ τοποθετήσῃ εἰς ἀρκετὴν ἀπόστασιν· ἐπίσης μία ὀμβρέλλα εἶνε μέγας κίνδυνος διὰ τὸν γέροντα. Οἱ κυνηγοὶ καταλαμβάνοντες ἀπὸ ηλεκτροφόρον καταιγίδα πρέπει ν' ἀποθέτουν τὰ ὄπλα των καὶ κάθε μεταλλινόν πῶμα, τὸ ὁποῖον φέρουν μαζῇ των, εἰς ἀρκετὴν ἀπόστασιν.

Τὸ αὐτοκίνητον εἶνε καὶ αὐτὸ μέγας κίνδυνος, καὶ εἶνε προτιμότερον νὰ τὸ ἀφήσῃ κανεὶς εἰς τὴν μέσην τοῦ δρόμου, παρὰ νὰ μείνῃ κερζυνοπληκτός.

Οἱ στυλοὶ τῶν τηλεγράφων, εἶνε κίνδυνος καὶ αὐτοί.

Ὅσον διὰ τοὺς κυνηγούς, οἱ ὁποῖοι κατασκηνώνουν ὑπὸ σκηνῆς, εἶνε καλὸν νὰ ἔχουν πάντοτε τοποθετήσῃ ὀρειχάλκινον σύρμα ἀπὸ τὴν κορυφὴν τοῦ πασσαλοῦ, ποῦ βαστᾷ τὴν σκηνὴν των, ἕως εἰς τὴν γῆν. Ἄλλ' ἢ πρὸς τὴν γῆν ἀρχὰ πρέπει νὰ εἶνε δεμένη πρὸς βαρὺ μεταλλινόν ἀντικείμενον καὶ αὐτὸ πάλιν βαθεῖα χωμένον εἰς τὴν γῆν, ὥστε νὰ διατηρητῇ ὑγρὸν. Διαφορετικὰ τὸ ὀρειχάλκινον σύρμα ἢμπορεῖ νὰ ἐπιφέρῃ καταστροφὴν διὰ τοὺς ἐνοίκους τῆς σκηνῆς.

ΦΙΛΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

ΠΩΣ ΚΑΘΑΡΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΜΑΛΛΙΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΜΒΑΚΕΡΑ ΚΛΙΝΟΣΚΕΠΑΣΜΑΤΑ. —

Ἐποὶ τὰ βουτήσετε εἰς σαποῦνάδα περιέχουσαν μερικὰ κρυστάλλη σόδας τινάζετε τὰ ἀπλῶς, ξεπλύνετε τα, χωρὶς νὰ τὰ στίβετε καὶ πηγάτε τὰ ἀμέσως ἀπὸ θεῖαφι.

Πρέπει νὰ τὰ πλύνετε καὶ δευτέραν φορὰν μὲ νερὸν περιέχον

Savon 1 kilogramme
Ammoniaque 150 grammes
Στραγγίξτε τα καὶ βουρτσίξτε τα μὲ βούρτσον ἀπὸ ἀγρωστίν.
Τὰ ἀφίνετε νὰ στεγνώσουν εἰς τὸν ἀέρα.

ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΙΟΥ ΕΝΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΤΑΡΡΟΥ. — Ὁ Von Alder συγίστησι τὴν χρῆσιν τῆς ἐξῆς κόνεως

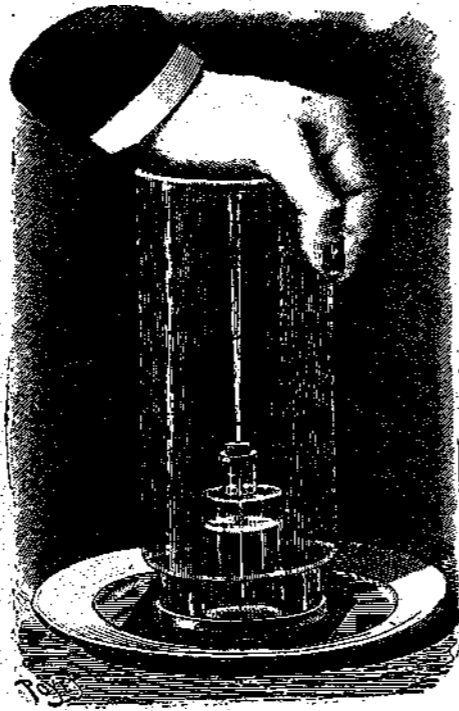
Sous-nitrate de bismuth)	aa	8.0
Naphtolate de bismuth			
Phosphate de chaux)	aa	5.0
Carbonate de chaux			
Besorcine			0.45

Λαβεῖν κατὰ τρίωρον ποσότητα ὅσην δύναται νὰ φέρῃ ἐφ' ἑαυτοῦ πεντάλεπτον νικέλιον νόμισμα. Χρηθεῖται δὲ κατὰ πενήτημερον ἑλαφρὸν ὑπακτικὸν φάρμακον.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

ΠΑΙΔΕ ΥΔΑΤΟΣ

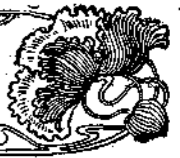
Λάβετε ἓν φιαλίδιον καὶ γεμίσατέ το κατὰ τὰ τρία τέταρτα δι' ὕδατος. Τρυπήσατε δὲ τὸν φελλὸν του καὶ ἐφαρμόσατε καλῶς σωλῆνα τινὰ στενὸν ἢ ὑάλινον ἂν ἔχετε ἢ ἐξ ἀχύρου. Τέλος κλείσατε τὴν φιάλιν ἐριμυτικῶς διὰ τοῦ φελλοῦ, ὃ δὲ σωλῆν προσέξατε νὰ φθάνη σχεδὸν μέχρι τοῦ πυθμένου τῆς φιάλης.

Ἢδη λαμβάνετε ἓνα μεγάλο ὑάλινον δοχεῖον καὶ ἀφοῦ θερμάνετε τὸ ἐσωτερικὸν του καλὰ ἐπὶ τινὰς στιγμὰς ἀνωθὶ τῆς φλογὸς κηρίου, καλύπτετε τὸ φιαλίδιον σας. Διὰ ν' ἀποτρέψετε δὲ τὴν εἶσοδον τοῦ ἀέρος, τοποθετήτε τὴν μικρὰν φιάλιν ἐπὶ πολλῶν φύλλων στυποχάρτων μουσχευμένων καὶ τοποθετημένων ἐπὶ πινακίου. Ὀύτω πιέζοντες διὰ τῆς παλάμης σας τὸν πυθμένα τοῦ δοχείου, εἰσθε βέβαιοι ὅτι ὁ ἔξωτερικὸς ἀήρ δὲν δύναται νὰ εἰσέλθῃ ἐν αὐτῷ. Τὸ δὲ κενὸν (οὐχὶ βεβαίως ἐντελῶς) τὸ σχηματιζόμενον ἐκ τῆς συστολῆς τοῦ ψυχόμενου ἀέρος ἀσκεῖ, ἵνα τὸ ἐν τῷ φιαλίδιῳ ὕδωρ ἀναπνοῆσῃ ἔξω καὶ πολλακίς φθάνει μέχρι τοῦ πυθμένου τοῦ δοχείου, ὅπου ἐκοπᾷ εἰς μυρίας μικρὰς σταγόνας.

ΠΟΙΗΣΙΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΠΝΙΖΟΝΤΑ ΕΡΕΠΙΑ ΤΟΥ ΧΗΜΕΙΟΥ

ΜΙΚΡΑ ΤΑΒΕΙΑΙΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΓΕΡΟΝ ΧΡΗΣΤΟΜΑΝΟΝ

ΑΘΩΟΙ ΦΟΒΟΙ

(Παῖδι καὶ πατέρας)

'Εγείρου γέρο γεραρέ νὰ δῆς καπνὸ καὶ σκόνι
Τοὺς κότους σου μετέβαλλε ἢ πυρκαϊὰ εἰς... κόνη!
'Εγείρου μέγα ἄνθρωπε, τῆς ἐπιστήμης βάθρον
Μαζὺ μ' ἐσέ τὸ ἔργον σου διάττον ἦτο ἄστρον

- Θέλω τὴ μάνα.
- Ἐπέταξε καὶ σε' ἄσπρα πάει νὰ ζήσει
- Πῶς τόσο μακρὸς ἀρρωστη δυνήθηκε νὰ σχίση;
- Ἐχουν φτεροὺς ἢ ψυχές...
- Γιατὶ δὲν τῆς ἀπλῶνει τότε ἡ δική μας, μὴν [αὐτὴ τρέξῃ στὰ ἄστέρια μόνη;
- Δὲν εἶνε μόνη, γύρω της φτεροκοποῦν ἀγγέλοι.
- Τὸν ἀγγελὸ της μ' ἔλεγε κοντά της θὰ μὲ θέλῃ.
- ὦ! δίχως κάλεσμα Θεοῦ ψηλά κανεὶς δὲν πάει. [Κοιμήσου τώρα' ἡσύχασε.
- Καὶ ποιὸς μοῦ τραγουδάει;
- Ἐγὼ κουλάκι μου.
- Ἐὐὸ κλαῖς.
- Ὅχι' σ' ἐμὲ ἀπιθῶσον, «Ζάχαρη γάνε' ὁ ἔπνος [σου καὶ μέλι τ' ἄνευρο σου».
- Νυστάζω. Ἀπὸ τὸ πλάγι μου καθόλου μὴ στα- [ράβης. Δὸς μου τὸ χέρι... σκιαζομα μὴπως [κ' ἐδὸ πετάξῃς.

'Εφυγες σύ! καὶ εἶπνε τὸ ἔργον σου τὸ θεῖον
Καὶ τώρα κόνης καὶ καπνὸς ἐγινε τὸ χημεῖον
Ποῖος ὡς σύ! θὰ δυνήθῃ σαράντα χρόνια ἀκόμη
Μαῦρα ν' ἀσχίση τὰ μαλλιά καὶ εἰς τὸ μέγα ἔργον του [λευκὸς νὰ βγῇ τὴν κόρη.

'Εγείρου, γέρο γεραρέ, βάθρον νὰ γείνης θεῖον
Ἀπὸ τὴν τέφρα καὶ καπνοῦς
Καὶ ἀπ' τοὺς δίκους σου στεναγμοῦς
Νὰ γεννηθῇ ὡς φοινίκας καὶ πάλιν τὸ χημεῖον

Ἐν Ἀθήραις τῇ 16 Ἀυγούστου 1911

ΣΟΦΙΑ Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΟΥ

ΘΑ ΖΗΣΩ

Χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζω ποῦ πηγαῖνω
ἐτρέβηξα ἓνα δρόμο μακρονὸ
γιὰ ν' ἀποφύγω τὸ θόρυβο τοῦ κόσμου
τὴ μεγάλη σκοτούρα καὶ κακό...

Καὶ βρέθῃκα χωρὶς νὰ καταλάβω
σὲ μιὰς καθάριας λίμνης τὰ νερά
τὸ πόνου μου ἀρχήσῃα νὰ λέω
στὴ ἤσυχῃ καὶ αἰθέριᾳ σιγαλιά...

Γιὰ μιὰ στιγμὴ ἐσώπασε ὅλη ἡ φύσις
τὸ θοῆνον μου ν' ἀκούσῃ τὸ πικρὸ,
τὸ ἀγεράκι πλεῖά δὲν ἐφυσούσε
καὶ τὸ ἀηδονάκι ἐσώπασε κ' αὐτό...

Ὁ οὐρανὸς σκοτίνασε κ' ἐκεῖνος
ἐφέγγανε τ' ἀστέρια θαμπερὰ
ἢ φύσις ὅλη ἔκλαιγε μὲ μένα
κ' ἐθόλωσαν τῆς λίμνης τὰ νερά!...

Μέσα σ' αὐτὴ τὴν ἐρημῇ ἡσυχίᾳ
φτεροῦγισμα ἀκούσθη βιαστικὸ
ἵνας κόκνος σταμάτησε ν' ἀκούσῃ
τῆς καρδιάς τὸν πόνου τὸν πικρό...

Κι' ὅταν τὸν πόνου μου ἐτελείωσα νὰ λέω
ὁ κόκνος ξαναφῆγει βιαστικὸς
καὶ εἶπε «θὰ ζήσω» βρισκεται στὸν κόσμου
ἀπ' τὸ δικὸ μου πόνου, ποιὸ πικρὸς!!....

Ζάκυνθος

ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΑΛΟΥΤΣΗΣ

ΟΙ ΘΗΣΑΥΡΟΙ Τ' ΑΛΗΠΑΣΣΑ

Εἶν' ἄγρια νύχτα! Σκαφτοντας ἐδῶ στὸν ἔρημο τόπο
τοῦ κάκου ἀφίνετε, παιδιά, τὸν ἕπνο γιὰ τὸν κόπο.
Πιστεφατέ μου' ἀκούσατε τὸ γέρο ποῦ σὰς κλένει'
οἱ θησαυροὶ τ' Ἀληπασσα δὲν εἶν' ἐδῶ θαμμένοι.
Σὰς λέω μεγάλο μυστικὸ' μοῦ τῆπε μίαν ἡμέρα
ἓνας φτωχὸς καλόγερος ποῦ κατοικοῦσε πέρα'
ἀγία ψυχῇ, ποῦ διάβαζε σὲ ἄθανάτα βιβλία.
πολλὰ τ' ἀνθρώπου ἐπόκρυφα, πολλὰ μυστήρια θεῖα.
Ἦμον ἀγῶρι σὰν ἐσὰς καὶ ἐπῆγα νὰ τοῦ μιλήσω,
τᾶδικο βιδ ποῦ βρισκεται ποθῶντας νὰ γνωρίσω.
Ὁ σεβαστὸς—ἀδιάκοπα στὴ μνήμη μου τὸν ἔχω—
σὰν εἶπε πῶς κολάζομαι τὰ μάτια νὰ ξετρέχω,
μακρὰ θυμοῦμαι πῶρριξε τὸ βλέμμα του τρυγγῶν
στὰ περιγᾶλια, στὰ βουνά, στὰ δάση τῆς Ἡπειροῦ,
καὶ θλιβερά τὰ μάτια του γυρνῶντας καὶ σὲ μένα,
κατόπι ἀρχίνησε νὰ πῆ μὲ χεῖλι πυρωμένα:
Μῦθος δὲν εἶνε' ὁ τύραννος ἀμέτοητο λογάρι
ἐθαψε κάπου, τρέμοντας μὴπως ἐχθρὸς τὸ πάρη.
Μόν ἡ κατάρη τοῦ Θεοῦ τ' ἀστροπελέκι ἀνάφται
καὶ τὰ κρυμμένα πλοῦτη του λαβρίζει καὶ ξεθάφτει.
Μὲ μιὰς παντοῦ στὴν Ἡπειρο, σὲ φύλλα μαρωμμένα.
σφοδρὸς ἀνεμοστρόβιλος πετάει τ' ἀσβολομμένα.
Ἀχ! δὲν θὰ πάρουν τὴ μορφή καὶ τὸ λαμπρὸ τους
[χρῶμα,
ὅσο τρεμάμενος ραγιάς θὰ τὰ μολύνῃ ἀκόμα'
ἀλλ' ὡς βροντήση ἐπάνω τους ἐλεύθερο ποδάρι,
ἐδῶ θὰ γένουν μάλαμα κ' ἐκεῖ μαργαριτάρι.

[χρῶμα,

Η ΑΡΕΤΗ

Εἰς πτωχὸς ἐργάτης τυχαίως εὗρεν ἐσχάτως δέσμεν χαρτονομισμάτων ἐκ 3 000 περίπου δρ. ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ, αἵτινες βεβαίως θὰ ἔπασαν ἀπὸ κάποιον ἐπιβάτην. Καὶ ὁ πτωχὸς ἐργάτης ἀναμετρῶν κατ' ἰδίαν καὶ ἐν τάχει τὰ χρήματα ταῦτα ἠσθάνετο χαρὰν ἀπερίγραπτον, διότι μεγάλως θ' ἀνακουφίξεται ἡ στενόχωρος οικονομική του θέσις ἐκ τῆς πενίας, ἥτις τὸν κατέτρεχεν. Ἦτο δὲ καὶ οικογενειάρχης καὶ εἰς ἐπίμετρον τῆς καταστάσεως αὐτῆς ἀνέμενε ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν καὶ νέον τοκετὸν τῆς συζύγου του.

— "Α, τέλος πάντων! ἀνέκραξε περιχαρῆς θὰ ἀνακουφισθῶ, τρεῖς χιλιάδες δραχμαὶ εἶναι κάτι τι" θὰ πάρω κρεβάτια τῶν παιδιῶν ρούχα, παπούτσια, πιάτα ποὺ τὰ σπάσανε ὄλα. Ἐνα ντουλάπι, φορτσερί, τόσα πράγματα ὅπου δὲν ἔχομεν.

Καὶ ὡς ἐξ ἀπίνης ὑπὸ βαρείας σκέψεως καταληφθεὶς, αἴφνης φωνή τις τῷ ἔλεγε ἐν τὸ δεξιῶν οὖς:

Ἡ Ἀρετή. Τί θὰ κάμης, ἄθλιε; καταστρέφεις τὴ ζωὴ σου καὶ ἀν τὰ χρήματα ἐχάθησαν ἀπὸ πτωχόν; Καὶ ἡ ἁμαρτία!

Ἐταράχθη καὶ ἔστη ἄφρονος, ὅτε ἑτέρα φωνὴ τῷ λέγει ἀριστοτέρον:

Ἡ Κακία. Μὴ τὴν ἀκούς, πάρε τὰ λεπτά καὶ φύγε τὸ καλὸ ποὺ σοῦ θέλω. Ὁ ἐργάτης ἀνεθάρρυνε καὶ εἶπε καθ' ἑαυτόν:

— Περίεργον ποῖαν ν' ἀκούσω "Α, ξεύρω, εἶναι ἡ Ἀρετὴ καὶ ἡ Κακία, αἱ ὁποῖαι μὲ συνελάβον. Ἐδιάβασα δι' αὐτὰς πολλὰ. "Ἀς εἶδομεν ποῖαν θ' ἀκούσω. "Ὅπως δὲ συνέβη εἰς τὸν Ἡρακλῆν, ὅτε δύο γυναῖκες τὸν κατεστενοχώρουν μέχρι σπαραγμοῦ, ποῖα ἐξ αὐτῶν νὰ κατορθώσῃ νὰ τὸν λάβῃ πρὸς τὸ μέρος της, ἀμφότεραι ἐτέθησαν δεξιόθεν καὶ ἀριστοτέρον καὶ τῷ ἔλεγον ἐναλλάξ:

Ἡ Ἀρετή. Θὰ χάσῃς τὴν ὑπόληψίν σου καὶ τὰ χρήματα ἀκόμη, ἀν ἀνακαλυφθῆς, τὴν δὲ βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἀν μένης ἐν τῷ κρυπτῷ.

Ἡ Κακία. "Ἀν τὰ ἐπιστρέψῃς, θὰ χάσῃς τὰς 3.000 δρ. καὶ μαζὶ μ' αὐτὰ τὰ κρεβάτια, τὰ ρούχα τὰ παπούτσια, τὰ πιάτα καὶ τὰ καλάθια. Κράτησέ τα τὸ καλὸ ποὺ σοῦ θέλω.

Ἡ Ἀρετή. Μία καλὴ πράξις ἀνταμοίβεται χιλιοπλάσιως.

Ἡ Κακία. Τρεῖς χιλιάδες δραχμαὶ σήμερον ἀξίζουν περισσότερον ἀπὸ μίαν καλὴν πράξιν, αἵτινες ὄλα εἶναι κουνταὶ εἰς τὸν κόσμον αὐτόν.

Ἡ Ἀρετή. Εἶσαι χριστιανὸς καὶ ὁ χριστιανὸς ζῆ μὲ μίαν ἠθικὴν, ἥτις ἀποτελεῖ καὶ τὴν τιμὴν του.

Ἡ Κακία. Εἶσαι πτωχὸς καὶ ἡ ἠθικὴ δὲν προάγει τὸν πτωχὸν οὔτε τρώγεται.

Ἡ Ἀρετή. Ἡ ἠθικὴ συνίσταται νὰ ὑποφέρῃς διὰ ν' ἀποκτήσῃς τὴν μέλλουσαν ζωὴν.

Ἡ Κακία. Ἡθικὸν δὲν εἶναι τίποτε, ἐπομένως δὲν ὑπάρχει. Ἀνηθικότης καὶ βλακία εἶναι νὰ ὑποφέρῃς ἀφοῦ ἐδῶ ὑπάρχουν ὄλα τὰ καλὰ καὶ ὅστις εἶναι ἐξυπνότερος καὶ ἰκανώτερος ζῆ καλεῖται.

Ἡ Ἀρετή. Εἶναι καθερὰ κλοπὴ εἴαν δὲν ἐπιστρέψῃς τὰ χρήματα, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ἰδικά σου.

Ἡ Κακία. "Ἐὰν τὰ ἐπιστρέψῃς, θὰ ἴσῃσαν νὰ τὰ πετάξῃς, ἀφοῦ ἡ τύχη σοῦ τὰ ἔδωκεν.

Ἡ Ἀρετή. "Ὁχι, ἀνήκουε εἰς ἄλλον, σοῦ λέγω.

Ἡ Κακία. Ἀνήκουε εἰς ἐκεῖνον ποὺ τὰ ἔχει. Μακάριοι οἱ κρατοῦντες.

Ἡ Ἀρετή. Οἱ πλούσιοι εἴαν ἴσῃσαν κακοὶ θὰ εὗρουν τὴν τιμωρίαν τῶν εἰς τὸν ἄλλον κόσμον.

Ἡ Κακία. Τὸ ἐναντίον, ὄλοι εὗρσκουν ἐδῶ τὴν ἀνταπόδοσιν τῶν πράξεών των.

Ἡ Ἀρετή. Ἡ τάξις τοῦ κόσμου τούτου εἶναι νὰ εὐχαρισθῆται τις εἰς ὅ,τι ἔχει καὶ εἰς ὅ,τι δὲν ἔχει.

Ἡ Κακία. Θὰ βάλωμεν μίαν ἡμέραν πετρελαιὸν εἰς τοιαύτην ἀνίσόρροπον τάξιν. Ὁ Θεὸς ἔκαμε δι' ὄλους ὄλα τὰ καλὰ. Μᾶς δικαιολογεῖς πάντοτε οὕτω τοὺς πλουσίους καὶ μᾶς ἐσερβίρισε τὴν ἠθικὴν, τὴν Χρηστομάθειαν, τὸν τρόπον τοῦ φέρεσθαι καὶ τὰ τοιαῦτα, διὰ νὰ μᾶς βουλώσῃς τὰ μάτια. Εἶσαι ὁ ὑπηρέτης τῶν πλουσίων.

Ἡ Ἀρετή. Καὶ σὺ εἶσαι ἡ καταστροφὴ τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ Κακία. "Ὁχι ἐγὼ τοὺς ἀνακουφίζω. Καὶ ἰδοῦ, θέλω νὰ δώσω τρεῖς χιλιάδας δραχμὰς εἰς αὐτὸν τὸν πτωχὸν καὶ σὺ θέλεις νὰ τοῦ τὰ στερήσῃς.

Ἡ Ἀρετή. Θὰ τοῦ γεμίσης τὸ κεφάλι μὲ τύψεις καὶ μετανοίας.

Ἡ Κακία. Θὰ τὸν κάμω εὐχαριστημένον καὶ ἠθικόν. Ὅταν ὁ ἄνθρωπος δὲν ὑποφέρῃ, τότε καὶ τὸ ἠθικόν του καὶ ὁ χαρακτήρ του προάγονται.

Ἡ Ἀρετή. Δὲν ξεύρεις τί λέγεις, τοῦ κατστρέφεις τὸ ἠθικόν.

Ἡ Κακία. Σὺ δὲν ξεύρεις τί κάμεις τὸν ἀφίνεις αἰώνως νὰ πειρᾶ καὶ νὰ ὑποφέρῃ.

Ἡ Ἀρετή. Τότε πρέπει ὁ ἀπωλέσας τὰ χρήματα αὐτὰ νὰ μὴ τὰ εὗρῃ;

Ἡ Κακία. Ναί, διότι πρέπει κατὰ πάσαν πιθανότητα νὰ ἴσῃσαν πλούσιος.

Ἡ Ἀρετή. Ὅλο τὰ ἴδια ἐπαναλαμβάνεις. Δὲν ἔχεις ἄλλο νὰ προσθέσης;

Ἡ Κακία. Εἶπα τὸ πᾶν. Ὁ πλούσιος γδέρνει κάθε στιγμὴν τὸν πτωχὸν καὶ μίαν πεντάραν αὐτὸς ἀν εὗρισκε, δὲν θὰ τὴν εἶδεν ὀπίσω.

Ἡ Ἀρετή. Καταντᾶς ἀηδία. Φύγε ἀπ' ἐδῶ, μοχθηρὰ!

Ἡ Κακία. Καὶ σὺ καταντᾶς πειναλέα χελώνη, σὺ νὰ φύγῃς, ὀχληρὰ!

Ἡ Ἀρετή. Μᾶς ἐξάλισες τόσην ὥραν δὲν φεύγω.

Ἡ Κακία. Μᾶς ἐσκότισες γιὰ πάντα, δὲν τὸ κουνῶ ἀπ' ἐδῶ.

Ὁ ἐργάτης. Θεέ μου! Τί νὰ κάμω; μ' ἐξάλισαν τόσην ὥραν καὶ δὲν ξέρω τί ν' ἀποφασίσω.

Ἡ Κακία. Ἀπλούστατον. Ὅταν ἐπεινάσῃς, ὅταν ἐπόνεσες, ὅταν ὑπέφερες, ὅταν ἐστερήθης, ὅταν κατεδιώχθης σ' ἐσυλλογίσθη κανεὶς, σ' ἐβοήθησε κανεὶς;

Ὁ ἐργάτης. Δὲν εἶδα κανένα.

Ἡ Ἀρετή. Τὸ εὐαγγέλιον, ἡ Κατήχησις, ἡ Σύνοψις, οἱ Ἅγιοι, ὁ Ἐσταυρωμένος καὶ ἡ Προσευχὴ δὲν σ' ἐβοήθησαν ποτέ;

Ὁ ἐργάτης. "Α, ναί, μ' ἐβοήθησαν πολὺ.

Ἡ Κακία. Λοιπὸν κράτησέ τα.

Ἡ Ἀρετή. Λοιπὸν, δόσε τα πίσω.

Ὁ ἐργάτης. ("Ἐξαλλος φεύγει ἡ μετ' ὀλίγον ἐπιστρέφει περιχαρῆς).

Ἡ Κακία. Τί ἔκαμες;

Ἡ Ἀρετή. Ἐσώθης;

Ὁ ἐργάτης. (πίπτων εἰς τὴν ἀγκάλην τῆς Ἀρετῆς) Ἦ εἶδω ὀπίσω.

Ἡ Ἀρετή. Ἡ πράξις αὐτὴ ἐγράφη μὲ χρυσὰ γράμματα εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

Ἡ Κακία. Καὶ ἔλαβες εἰς ἀνταμοιβὴν τῆς ἀνοήτου αὐτῆς πράξεώς σου;

Ὁ ἐργάτης. (Δεικνύει κενὰς τὰς χεῖρας).

Ἡ Ἀρετή. (φέρουσα βρόφος), ἰδοῦ ἡ πίστις σου σ' ἐσωσεν. Ὁ Θεὸς σοὶ στέλλει καὶ αὐτὸ τὸ παιδίον. Ἡ σύζυγός σου ἔτεκε αὐτὴν τὴν στιγμὴν.

Ἡ Κακία. (εἰρωνικῶς). Ἰδοῦ ἡ ἀμοιβὴ σου καὶ ἄλλο βᾶρος.

Ὁ ἐργάτης. (Μετὰ χαρᾶς ἀσπαζόμενος αὐτό). Δόξα νὰ ἔχῃ ὁ Θεός!

Ἡ Ἀρετή. Ὁ Παντοδύναμος δίδει παιδία καὶ βάρη εἰς τοὺς πτωχοὺς· χρήματα δὲ καὶ διασκεδάσεις εἰς τοὺς πλουσίους. Ἀλλὰ ἡ μὲν πενία καὶ ἐργασία φέρει τὴν ἀληθῆ εὐδαιμονίαν ὁ δὲ πλούτος καὶ αἱ διασκεδάσεις τὸν πραγματικὸν ὀλεθρον.

Ἡ Κακία. Τί πλάνη! νὰ νομίζον τὴν δυστυχίαν εὐτυχίαν.

Ἡ Ἀρετή. Ἐρώτησον ἤδη τὴν συνείδησιν τοῦ πτωχοῦ αὐτοῦ.

Ὁ ἐργάτης. Εἶμαι ἡσυχώτερος ἢ ὅτε εἶχον εἰς χεῖρας μου τὰ ξένα χρήματα

Π....

ΜΙΑ ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἐπικρατεῖ παράδοσις τις καθ' ἣν ἐπὶ τὸν εἰς ὄψιν δῆξῃ μίαν ἀγελάδα καὶ ἀφήσονται εἶτα τὸ γάλα τῆς νὰ πῆξῃ ὀλίγον, θὰ ἴδουν μετὰ τοῦτο ἐντὸς τοῦ γάλακτος τὸν ὄφιν αὐτόν.

Ἡ παράδοσις αὕτη ἐπικρατοῦσα πρὸ πολλοῦ εἰς τὸ Δεμποσάιρ, ἐπιστεῖθη ἐσχάτως ὅπου πέντε πρόσωπα καὶ ἓνας κτηνίατρος εἰς τὸ Γκόλτμπρον ὁμολογοῦν μετ' αὐθεντικότητος, ὅτι εἶδον τὸ παράδοξον αὐτὸ φαινόμενον.

Ἡ ἀγελάς αὕτη ἀνήκει εἰς τὴν γνωστὴν κυρίαν Χίλ τῆς πόλεως ταύτης. Ἐσπέρας τι ἐσχάτως τὴν εὗρον με ἐξόγκωμῃ εἰς τὸν μηρόν καὶ ἀμέσως ἐνόησαν, ὅτι κάποιος ὄφιν θὰ τὴν εἴχε δαγκάσῃ, πιθανῶς δὲ ἡ ἔχιδινα, ἥτις ἐκεῖ πλησιάζει.

Εἶχον ἀλμέξει τὸ γάλα τῆς ἀγελάδος καὶ ἴσῃσαν ἐτοιμοὶ νὰ τὸ χύσουν, ὅταν ἐπενέβῃ χωρικὴ τις γραῖκ, λέγουσα: «Μὴ τὸ χύνετε ἀκόμη, διότι ἐὰν τὴν ἐδάγκασε τὸ φεῖδι, θὰ φανῇ αὐτὸ μέσα στὸ γάλα.»

Καὶ ὄντως μετὰ τρεῖς ἡμέρας παρετήρησαν ἐντὸς τοῦ γάλακτος, καὶ εἶδον εὐκρινῶς τὸ σχῆμα τοῦ ὄφρος εἰς τὴν κρέμην, μετὰ τῆς κεφαλῆς, τῶν ὀφθαλμῶν, τῆς γλώσσης ἐξεχούσης, κτλ. Διὰ δὲ τοῦ μικροσκοπίου κατώρθωσαν νὰ διακρίνουν καὶ τὰ λέπια τοῦ δέρματος. Πάντα δὲ ταῦτα εἶδεν ἡ κυρία Χίλ, ὡς καὶ αἱ δύο θυγατέρες της, ἡ χωρικὴ καὶ ὁ βοσκός.

Τὴν ἄλλην ἡμέραν ἡ μορφή τοῦ ὄφρος δὲν ἐφαίνετο τόσον εὐκρινῶς. Εἶχε κόψει ἡ κρέμα καὶ παρεμορφώθη τὸ σῶμα. Ἐν τούτοις πάντοτε διεκρίνετο καὶ ὅταν ἦλθεν ὁ κτηνίατρος ὁμολόγησε καὶ οὗτος ὅτι πραγματικῶς ἦτο ἡ εἰκὼν τοῦ ὄφρος.

Δ. Κ.

ΜΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Η άνωτέρω εικών εκ πρώτης όψεως παρουσιάζει ζυμίαν οικογενειών εν εκδρομῇ διασκεδάζοντων. Καί εμῶς διὰ αὐτὰ τὰ μέλη ἀνήκουν εἰς μίαν καί τὴν αὐτὴν οικογένειαν τοῦ 90τιδῶς Παπαναστάση Ἀντωνοπούλου ἐκ τοῦ Ὀξυλίθου, τοῦ ὁποίου τὴν εἰκόνα ἐδημοσιεύσαμεν ἄλλοτε ἐν τῇ «Φύσει», μετὰ τῶν σχετικῶν περιέργων λεπτομερειῶν περὶ τῆς πολυπληθοῦς οικογενείας τοῦ.

Ἐκ τῶν 14 τέκνων τοῦ ζῶσιν ἤδη τὰ 10, ἡλικίας ἀπὸ 35 μέχρις 60 ἐτῶν. Ἐκ τῶν υἱῶν του εἰς εἶνε ἱερεὺς, 1 ἰατρός, 2 δημοδιδάσκαλοι καὶ 2 γεωργοί.

Οἱ ἔγγονοὶ του ἤδη ἀνέρχονται εἰς 57, οἱ

δὲ διεγγονοὶ του εἰς 46. Ἐκ τῶν ἐγγόνων του οἱ 16 εἶνε ἔγγαμοι, ὥστε προσετέθησαν εἰς τὴν οικογένειάν του γαμβροὶ καὶ νόμιμοι σύζυγοι υἱῶν, θυγατέρων καὶ ἐγγόνων του, ἐν ὧν 25, ἀναριθμῶντες οὕτω τὰ ἐν τῇ ζωῇ μέλη τῆς οικογενείας του εἰς 140.

Τὰ μεγαλιέτερα τῶν διεγγόνων του εἶνε ἡλικίας 17 ἐτῶν καὶ ἐπομένως ὑπάρχουν ἐλπιδες ν' αὐξηθῆ κατὰ πολὺ ἡ οικογένεια τοῦ Παπαναστάση.

Ἐν τῇ ἀνω δὲ φωτογραφίᾳ σημειώσατε ὅτι ἐλλείπουν περὶ τὰ 30 μέλη, ἐργαζόμενα εἰς Ἀμερικὴν καὶ ἄλλαχοῦ.

ΕΡΗΜΟ

Θλιμμένο ἕνα πουλάκι φτερουγίζει καὶ τρέμει καταμόναχο ἰστὴν ἐρημίᾳ, περιίληπο τὸ βλέμμα του γυρίζει συχνά ἰστὴ χαλασμένη του φωλιά.

Κάποιου ἀνθρώπου ἀσπλαγχο χεὶρ ἔχει ἀρπάξει τὴν φαμηλιά του, βουβὸ γυρίζει καὶ μόνο βλέπει τὴν χαλασμένην ἰσοτὴν φωλιά του.

Σφυρίζει μανιωμένος ὁ βορῆς δὲ φαίνεται ἰστὸς δρόμος πρὸς ψυχή, τὰ ἔσοι κλάδα μίας ψηλῆς ῥοδιάς σπρώχνει ὁ ἀγέρας ἰδὼ καὶ ἔκει.

Ἀπελιπωμένο τ' ὄφρανο πουλάκι μακριὰ πρὸ τῶν ἀνθρώπων φέγγει ἕνα ἐρημικὸ ἔβρισκε ἐκκλησιᾶ καὶ ἀσλο ἔκει γυρᾶει.

Ἐπὸν ἀσπρο του σταυρὸ καθίζει, ἀκόμα ὁ βορῆς φυσᾷ, τρέμει τὸ ἔρημο, διακρύβει, καὶ κάπον-κάπον τὸ χωρὶο κνττάει.

ΦΟΙΒΟΣ ΑΔΡΙΑΣ

ΠΩΣ ΝΑ ΠΛΟΥΤΙΣΕΤΕ

- Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ εἶνε δι' ἰδίου ἀνομιὰς.
- ΠΡΕΠΕΙ νὰ μάθης, πὼς θὰ βαδίσης εἰς τὸν δρόμον αὐτόν.
- ΟΣΟΙ ἐβάδιον τὸν δρόμον τοῦ πλοῦτου σὲ ὀδηγοῦν δὲν τὸ ἐκράτησαν μυστικόν.
- ΔΙΑΒΑΣΕ καὶ ἀκολούθησε τὰς συμβουλὰς των.
- ΟΥΤΩ ΠΩΣ θὰ ζήσης εὐτυχῆς.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΕΙΝΕ ΠΗΓΗ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ

Πλοῦσιοι ἢ πτωχοὶ δὲν σὲ κάμνει τὸ τί κερδίζεις, ἀλλὰ τὸ τί ἐξοδεύεις μὲ φρόνησιν, (Ἀγγλικὴ παροιμία)

— Τὸ νὰ οικονομῆσης, διὰ τὰ σωθεύσης χρήματα, εἶνε γελοῖον τὸ νὰ οικονομῆσης διὰ ἔχης τὴν ἀνεξαρτησίαν σου εἶναι δίκαιον καὶ ἀνδρικόν.

(Τζῶν Διοῦμπον)

— Ἡ οικονομία εἶνε πηγὴ τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς ἐλευθερίας.

(Κυρία Ζωφρέν)

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Ἡ ἔχης πάντοτε χρήματα εἰς τὴν τσέλην σου ἂν ἀκολουθῆς ἀπαράβατα τοὺς δύο αὐτοὺς κανόνας μόνον: 1ον σύντροφος σου ἀχώριστος νὰ εἶνε ἡ τιμιότης καὶ ἡ ἐργασία. 2ον νὰ ἐξοδεύης καθημέραν μίαν πενιάραν δλιγώτερον ἀπὸ τὸ καθαρὸν σου εἰσόδημα. Οὕτωπῶς ἡ τσέλη σου θὰ φουσκώσῃ καὶ δὲν θὰ σὲ κνηρήσουν ποτὲ δανεισταί, οὔτε ἡ δυστυχία θὰ σὲ γονατίσῃ.

(Βενιαμὴν Φραγκλῖνος)

Κράτει πάντοτε βιβλίον ἐξόδων· δὲν χρειάζεται νὰ γράφωνται εἰς αὐτὸ καὶ ἀσήμαντα ποσὰ καὶ λεπτομέρειαι, ἀλλὰ πάντοτε νὰ εἰξεύρῃς εἰς τί ἐδαπάνησες τὰ χρήματα σου καὶ πόσον ἀγόρασες τὸ κάθε τι. Ὅποιος εἰξεύρει πάντοτε, τί ἔχει εἰς τὴν τσέλην του καὶ πόσον τοῦ ἐστοίχισε τοῦτο καὶ πόσο ἐκείνο, ποτὲ δὲν θὰ κάμῃ τρελλὰ ἐξοδα.

(Τζῶν Διοῦμπον)

ΔΕΚΑ ΕΝΤΟΛΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ

1. Μὴν ἀναβάλλῃς δι' αἴριον ὅ,τι εἴμπορεῖς νὰ κάμῃς σήμερα.
2. Μὴν ἐξοδεύῃς ποτὲ χρῆμα πρὶν τὸ κερδίσῃς.
3. Μὴν ἀγοράσῃς τίποτε ἀχρηστον, μὲ τὴν πρόφασιν ὅτι τὸ εὐρήσκεις ἐφθνηρόν.
4. Μὴν λυπηθῆς ποτέ, ὅτι δὲν ἔφαγες ἀρεκτά.
5. Ὅποιος ἐργάζεται μὲ καρδιά, δὲν κούραζεται ποτέ.
6. Μὴν ἀναθέτης εἰς ἄλλον ἐργασίαν, ποῦ εἴμπορεῖς νὰ κάμῃς μόνος.
7. Ἡ ματαιότης καὶ ἡ ὑπερηφάνει μᾶς στοιχίζον ἀκριβώτερα ἀπὸ τὴν πείναν μας καὶ τὴν δίψαν μας.
8. Ἀρχίζε πάντοτε ἀπὸ τὴν ἀρχήν.
9. Φυλάξον ἀπὸ φροντίδας καὶ πόνο, ποῦ μόνον εἰς τὸν στοχασμὸν σου ὑπάρχουν καὶ ποτὲ δὲν ἐρχονται.
10. Μέτρησε ἔως τὰ δέκα πρὶν ὀμιλήσης, διαν εἶσαι δυσσευστῆμένος, καὶ ἔως τὰ ἑκατόν, διαν εἶσαι θυμωμένος.

(Τζέφερσον)

ΑΙ ΣΥΜΒΟΥΑΙ ΤΟΥ ΚΑΡΝΕΤΖΗ

Νὰ γεννηθῆς ἀπένταρος. 2. Νὰ ἐργάζεσαι ἀδιάκοπα καὶ ν' ἀποταμεύῃς ἀμέσως ἀπ' ἀρχῆς. 3. Νὰ ἐξετάζῃς τὰ βιβλία σου καὶ νὰ κάμῃς καθημέρα ἰσολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων σου. 4. Νὰ ἐνεργῆς γρήγορα καὶ ἀποφασιστικῶς. 5. Νὰ εἰξεύρῃς πάντοτε τί ζητεῖς.

(Κάρνετζη)

ΤΡΟΠΟΣ ΤΟΥ ΦΕΡΕΣΘΑΙ ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΧΑΙΡΕΤΩΜΕΝ

Ὁ χαιρετισμὸς εἶναι τὸ στοιχειωδέστερον τῶν ἐξωτερικῶν σημειῶν τῆς εὐγενείας. Δὲν πρέπει νὰ εἰναί τις φειδωλὸς εἰς τοὺς χαιρετισμούς του, ἀλλὰ νὰ δεικνύῃ πάντοτε τὴν καλὴν ἀνατροφὴν τοῦ χαιρετιζομένου.

Τὸ εἶδος τοῦ χαιρετισμοῦ ποικίλει ἀναλόγως τῆς ιδιότητος τῶν προσώπων, τοῦ τόπου ὅπου ἐδρῖσκαται, καὶ πρὸς τὰ πρόσωπα πρὸς ἃ ἀποτίνεται.

Παρ' ἡμῶν, γενικῶς ὁ χαιρετισμὸς συνίσταται διὰ τε τὰς κυρίας καὶ τοὺς κυρίους εἰς κλίσειν τῆς κεφαλῆς ἢ τοῦ κορμοῦ. Ἡ κλίσειν αὕτη παρὰ τοῖς κυρίοις θέλει εἶσθαι πλέον ἐμφανῆς ἢ παρὰ ταῖς κυρία, αἰτινες ὡς ἐκ τῆς ἀμφίσεως αὐτῶν δὲν ἔχουσιν ἐλευθερίαν κινήσεων. Αὐτὸ ὁ χαιρετισμὸς κυρίας συναντωμένης κατ' ὄδον δύναται πολλάκις νὰ μὴ γείνη καταληπτός. Μὴ ἀμφιβάλτε ποτέ, ἀλλ' εἰστὲ πάντοτε βέβαιοι ὅτι μῖα κυρία οὐδέποτε παραλείπει ἀπὸ τοῦ νὰ ἀποδώσῃ τὸν χαιρετισμὸν.

Ὁ χαιρετισμὸς παρὰ τοῖς κυρίοις συνίσταται εἰς ἀφαίρειν τοῦ πῖλον ἐκ τῆς κεφαλῆς. Ὁ ὑποχρεωτικὸς οὗτος χαιρετισμὸς τῶν κυρίων δέον νὰ ἐκτελεῖται ἀνευ βίας ἢ διαταγμοῦ, ἀλλὰ μετὰ λεπτότητος, χάριτος καὶ φρυσιότητος.

Ὁ θέλων νὰ ἀποδώσῃ κανονικὸν χαιρετισμὸν δρῶει νὰ φέρῃ τὸν πῖλον τὸν μέχρι τοῦ ὕψους τῶν ὤμων. Ὄταν δι' αἰτίαν τινα ὁ χαιρετισμὸς διακόπτεται, λόγων χάριν προκειμένου νὰ κάμῃ τις ἐρώτησιν τινα εἰς πρόσωπον διερχόμενον, ὁπότε ὑποχρεούμεθα νὰ κρατῶμεν τὸν πῖλον μας ἀνα χεῖρας τότε ὁ πῖλος δέον νὰ κρατῆται μέχρι τοῦ ὕψους τῶν ὀφθαλμῶν, εἰς ἐπανάληψιν δὲ οὐδέποτε κάτω τοῦ ὕψους τῶν ὤμων. Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει κατὰ τὸν χαιρετισμὸν, ἐπιτρέπεται νὰ φαίνεται τὸ ἐσωτερικὸν κάλυμμα τοῦ πῖλον. Οἱ στρατιωτικοὶ χαιρετῶσι φέροντες τὴν δεξιὰν χεῖρα εἰς τὸ ἄκρον τοῦ πηλικίου, ὁσάκις δὲ συναντῶσι κυρίας ὀφείλουσι νὰ ὑψώσῃ τὸ πηλικίον των. Ὁ διὰ τοῦ πῖλον χαιρετισμὸς δὲν θέλει εἶναι ἢ κοινὴ τις χειρονομία ἂν δὲν συνοδεύεται καὶ διὰ μᾶς πλέον ἐμφαντικῆς ἐπιδείξεως. Καὶ αὕτη εἶναι ἡ κλίσειν τῆς κεφαλῆς ἢ τοῦ κορμοῦ. Ἐὰν ὁ χαιρετισμὸς κυρίας συνίσταται εἰς κλίσειν τῆς κεφαλῆς, πρὸς ἀπόδοσιν αὐτοῦ, ὁ κύριος ὀφείλει νὰ κάμῃ μικράν τινα κλίσειν τοῦ κορμοῦ. Ἀμα τὴν εἰσόδω εἰς οἰκίαν τινα ὁ κύριος ὀφείλει νὰ κάμῃ βαθειὰν ὑπόκλισιν ἐνώπιον τῆς οἰκοδεσποίνης. Θὰ ἐκτελέσῃ δὲ τὸν χαιρετισμὸν ἐν καὶ ἡμῖς βῆμα πρὸ αὐτῆς, οὕτως ὥστε ἂν αὕτη ἤθελε τείνει τὴν χεῖρα νὰ μὴ εὐρεθῇ εἰς ἀνάγκην νὰ κάμῃ βήματά τινα. Ὑποκλίσεισθε

πρὸ ἐκάστης κυρίας τὴν ὁποίαν ἠθέλατε συναντήσει εἰσερχόμενος εἰς αἴθουσαν ὑποδοχῆς.

Οἱ νεώτεροι ὀφείλουσι πάντοτε πρῶτοι νὰ χαιρετῶσι τοὺς καθ' ἡλικίαν μεγαλειέτερους των, δούκις ὅμως ὁ νεώτερος συνοδεύει μίαν κυρίαν ὁ καθ' ἡλικίαν μεγαλιέτερος ὀφείλει νὰ χαιρετῆσῃ πρῶτος.

Ὁ ἀποδοθεὶς εἰς τινα χαιρετισμὸς δὲν ἐπαλαμβάνεται καὶ πάλιν μετὰ παρέλευσιν μικροῦ τινος χρονικοῦ διαστήματος. Μὴ χαιρετῆτε ἂν δὲν εἴδητε βέβαιος δι' οὗς ἀντιλήφθησαν, ἐν ἀμφιβολίᾳ χαιρετῆσατέ μὲν, ἀλλὰ μὴ δυσφορῆτε ἂν δὲν σᾶς ἀποδώσῃ τὸν χαιρετισμὸν.

Ὅταν συναντῶμεν γνώριστόν τινα καθ' ὁδὸν ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ τοῦ διακόψωμεν τὸν δρόμον του ἂν δὲν εἶναι μόνος. Ἡ ἐγγύεια ἐπιβάλλει εἰς πάντα θέλοντα νὰ ἀποδώσῃ χαιρετισμὸν εἰς κυρίαν νὰ μὴ καπνίζει κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο.

Εἰς περιπτώσει καθ' ἣν βαδίζοντες μετ' ἄλλων ἠθέλομεν συναντηθῆ μετὰ προσώπων ἀγνώστων εἰς ἡμᾶς καὶ οἵτινες ἠθέλον χαιρετῆσαι τοὺς μεθ' ἡμῶν βαδίζοντας, ὀφείλομεν νὰ ἀποδώσωμεν τὸν χαιρετισμὸν.

Comtesse De Ceneé.

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

Μία. Κύριε ἀνθυπολοχαγέ, δὲν ξέρετε τί ἔπαθα ἀπόψε. Σᾶς εἶδα εἰς τὸ δνειρόν μου.

Ἐκεῖνος. Μπᾶ, ἐγὼ δὲν ἔπαθα τίποτε. Μήπως ἐκάματε λάθος;

Ἀντή. (μετανοοῦσα) Τότε δὲν θὰ σᾶς ἰδῶ πλέον.

Ἡ Φίλη. Ὁ μνηστή σου ἔμαθα τὸ ἔσκασε ἀπὸ τὸ γραφεῖον μαζὶ μὲ τὸ ταμεῖον. Τότε βέβαια θὰ χαλάσουν οἱ ἀρραβῶνες σας. Δὲν μ' ἀφίνεις νὰ τὸν πάρω ἐγὼ, τώρα;

Ἡ Πιστή. Ἄν τὸν πιάσουν, εὐχαριστῶς σοῦ τὸν ἀφίνω.

Εἰς σύζυγος. Σὺ ἐγεννήθης βεβαίως διὰ νὰ ἦσαι γυναῖκα κανενὸς βλακῶς.

Ἡ συμβία. Ὡς φαίνεται, ἔτσι ἔγινε, ἂν δροῦλῃ μου.

Μία ἡλικιωμένη σύζυγος. (ἀπελπισθεῖσα) Καὶ νομίζεις, καὶ μὲνε, ἂν θέλω, δὲν εὗρισκό κανένα καλιέτερο ἀπὸ σένα;

Ἐκεῖνος. Ἄν σὲ φιλήσω, μοῦ κάνεις τὴν χάριν νὰ τὸν εὗρης;

Ἀντή. Ἄ, τότε βέβαια, ὄχι, δὲν τὸ κάμνω.

Ὁ ἱατρός. Ὅταν, λοιπόν, φίλε μου ξαναλιποθυμήσῃ ἡ γυναῖκα σου, νὰ τῆς ρίξῃς ἀμέσως εἰς τὸ κεφάλι κροῖο νερὸ, πολὺ μάλιστα, καὶ ὕστερα....

Ὁ πελάτης. Καὶ ὕστερα....

Ὁ ἱατρός. Καὶ ὕστερα νὰ τὸ βάλῃς καὶ μὲνε, στὰ τέσσαρα, γιὰτι ἀλοῖμόν σου.

— Γιὰτι λυπημένος σήμερον, Γιάννη;

— Κάποιος μοῦ ὑπεσχέθη νὰ μοῦ δανείσῃ ἑκατὸ δραχμὰς καὶ τὸ μετενόησε.

— Δὲν μοῦ ἐξηγῆς μίαν ἀπορίαν Πέτρο.

Ἡ τελευταία ὥρα τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἅμα ἀποθάνῃ, ἡ πρώτη ὅμως ὥρα του ποῖα εἶναι; ἐγὼ δὲν εἶδα ἕως τώρα καμμία πρώτη.

— Ἄ, κουτέ, Γιάννη, ἡ πρώτη ὥρα τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἅμα περῆσῃ ἢ τελευταία του. Τότε θὰ τὴν ἴδῃς καὶ σύ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

14. Αἴνιγμα

Ἄν μ' ἀγαπᾶς δλόκληρον
Τὰς φρένας σου ταράσσω
Ταράσσω τὴν καρδίαν σου
Τὴν μέσῃν μου ἂν χάσω.

15 Αἴνιγμα

Τὸ πρῶτον μου ἐν τῇ δογῇ
τὸν Ὀλυμπον ἐκίνει
Τὸ δεύτερον ἐθαύμαζον
χυδαίου ὄχλου σιμῆν
Τὸ δλον μου ἦτο νῖδος
ἀνδρὸς ἐν τοῖς ἀρχαίοις
περιζήτητου ἱατροῦ
παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις.

16 Ἐλλειποσύφωνον

η **ο* *η* *α**α α*α*η ου*ε*ο*ε **ν*ε*αι
E.

ΛΥΣΕΙΣ 5-6ου ΤΕΥΧΟΥΣ

6. Πελατεῖα=Πλατεῖα
7. Μωρὸς, Ρῶμος, Ὁμός.
8. Ὁ ἔρως δὲν κρύπτεται.
9. Πάππους—Ἀγαθός.

ΑΔΕΛΦΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ."

B. X. Ασπιαν. Ἐλήφθησαν, ἔχει καλῶς.—
A. B. Σῆρον. Ἐπιστολὴ καὶ ἐπιταγὴ ἐλήφθησαν. Ἐδχαριστοῦμεν. Γράφομεν.—**A. B. Κάϊρον.** Ἐπιταγὴ ἐλήφθη. ἔχει καλῶς.—**A. Σ. Σῆρον.** Σᾶς ἀπητητήσαμεν. Ἀναμένομεν νεοτέραν σας.—**K. Δ. Πάτρας.** Συνδρομὴ ἐλήφθη. Σᾶς ἐνεγράψαμεν καὶ ἐστειλάμεν φυλλάδια.—**Γ. Μ.** Ἄνδρον Συνδρομὴ ἐλήφθη. Ἐδχαριστοῦμεν.—**A. X. Ἀλεξάνδρεια.** Συνδρομὴ ἐλήφθη. Ἐδχαριστοῦμεν. Γράφομεν ἐπὶ πνευμ. ἀπορίας σας.—**A. Σ. Ζάκυνθον** Δελτῶριον ἐλήφθη. Ἐδχαριστοῦμεν. Δὲν ἀποφασίζομεν διὰ φυλλάδιον. Ἡ κατανάλωσις οὐκ ἐστὶν ἰκονοποιητικὴ. Προτιμήσατε συνδρομητὰς.—**N. M. Nisni.** Ἐπιστολὴ καὶ χρήματα ἐλήφθησαν. Προσεχῶς γράφομεν. Ἐδχαριστοῦμεν.—**Σ. K.** Ἄλεξάνδρεια. Τόμοι ἐστάλησαν. Χρήματα ἐλήφθησαν.—**A. K. Πόρτ-Σαῖτ.** Πανόραμα καὶ φυλλάδια ἐστάλησαν ἀμέσως.—**H. Π. Κέρκυραν** Ἀναμένομεν ἔμβρασμα σας καὶ ὁδηγίαν.